

UNIVERZA V LJUBLJANI

FAKULTETA ZA ŠPORT

Specialna športna vzgoja

Prilagojena športna vzgoja

**ATLETIKA NA DOLENJSKEM OD OSAMOSVOJITVE DO
LETA 2010**

DIPLOMSKO DELO

MENTOR

prof. dr. Branko Škof

SOMENTOR

doc.dr. Tomaž Pavlin

RECENZENT

prof. dr. Milan Čoh

Avtorica dela:

ANDREJA FERENC

Ljubljana, 2011

ZAHVALA

Za moralno podporo, strokovne nasvete, ostalo pomoč in dobro voljo se zahvaljujem Matjažu Ferencu, Tomažu Pavlinu, Branku Škofu, Poloni Žalec, Meti Krajnc, Majdi Križe ter Moniki in Zdravku Žalec.

Ključne besede: pregled dogajanja, klubi, organizacija tekmovanj, najuspešnejši atleti, rekreativna atletika

ATLETIKA NA DOLENJSKEM OD OSAMOSVOJITVE DO LETA 2010

Ferenc Andreja

IZVLEČEK

V diplomskem delu smo opisali dogajanje v atletiki na področju Dolenjske v zadnjih dvajsetih letih. Dolenjska atletika ima bogato zgodovino z veliko vzponi in padci, ki so povezani s slabim finančnim stanjem, slabimi razmerami za trening ter na drugi strani z veliko srčnostjo in predanim odnosom ljudi v tem športu.

Predstavili smo 4 uspešne dolenjske atletske klube, njihove pogoje za trening, tekmovanja, ki jih organizirajo, ter opisali njihovo delo z mladimi atleti. Posebej pa smo predstavili še nekaj najuspešnejših dolenjskih atletov tega obdobja.

Nekaj besed smo namenili rekreativnemu teku, s katerim se na Dolenjskem ukvarja mnogo ljudi. Glavna razloga za to sta v bogati tradiciji tekmovalne atletike, kar je zagotovo vzpodbuda za rekreativne tekače, ter v odličnih naravnih pogojih za to dejavnost, ki jih pokrajina ponuja.

Key words: overview of the situation, clubs, results, records, organization of competitions, the most successful athletes, recreational athletics

ATHLETICS IN DOLENJSKA REGION SINCE THE INDEPENDENCE TO 2010

Ferenc Andreja

University of Ljubljana, Faculty of sport

ABSTRACT

In this thesis, situation in the field athletics in the region Dolenjska in last twenty years is described. Despite rich history with alterations, connected with scarce financial situation and poor training conditions, this region also has great enthusiasm and devotion of the people practicing this sport.

Four successful clubs of Dolenjska is presented, their training conditions, organization of competitions and their work with young athletes. A special attention is given to some of the most successful present athletes of the region.

Also recreational running is presented, which is a very common pastime in Dolenjska region. The main reason for which are the rich tradition of competitive athletics, that is certainly a great encouragement for recreational runners, and excellent conditions for the outdoor activities.

KAZALO

1 UVOD	8
1.1 ZAČETKI IN RAZVOJ ATLETIKE	8
1.2 RAZVOJ ATLETIKE V SLOVENIJI	9
1.3 RAZVOJ ATLETIKE NA DOLENJSKEM DO LETA 1990	12
1.4 PREDMET IN PROBLEM	17
1.5 CILJI.....	18
2 METODE DELA.....	19
3 PREGLED DOGAJANJA PO LETU 1991 (PO LETIH).....	20
3.1 DOGAJANJE LETA 1991	20
3.2 DOGAJANJE LETA 1992.....	21
3.3 DOGAJANJE LETA 1993.....	22
3.4 DOGAJANJE LETA 1994.....	24
3.5 DOGAJANJE LETA 1995.....	25
3.6 DOGAJANJE LETA 1996.....	26
3.7 DOGAJANJE LETA 1997.....	27
3.8 DOGAJANJE LETA 1998.....	28
3.9 DOGAJANJE LETA 1999.....	29
3.10 DOGAJANJE LETA 2000.....	30
3.11 DOGAJANJE LETA 2001.....	32
3.12 DOGAJANJE LETA 2002.....	32
3.13 DOGAJANJE LETA 2003.....	34
3.14 DOGAJANJE LETA 2004.....	36
3.15 DOGAJANJE LETA 2005.....	37
3.16 DOGAJANJE LETA 2006.....	39
3.17 DOGAJANJE LETA 2007.....	40
3.18 DOGAJANJE LETA 2008.....	41
3.19 DOGAJANJE LETA 2009.....	42
3.20 DOGAJANJE LETA 2010.....	43
4 ATLETSKI KLUBI.....	45
4.1 ATLETSKI KLUB KRKA.....	45
4.1.1.PODATKI O KLUBU.....	45
4.1.2. ORGANIZACIJA TEKMOVANJ	45
4.1.3. TRENERJI	46
4.1.4. ATLETI.....	46
4.1.5. DELO Z NAJMLAJŠIMI.....	46
4.1.6. OBJEKT	47
4.2 ATLETSKI KLUB ŠENTJERNEJ	48
4.2.1. O KLUBU	48
4.2.2. ORGANIZACIJA TEKMOVANJ	48
4.2.3. TRENERJI	48
4.2.4. ATLETI.....	49
4.2.5. OBJEKT	49
4.3 TEKAŠKI KLUB PORTOVALD.....	49
4.3.1 O KLUBU	49
4.3.2 NAJVEČJI USPEHI KLUBA	50

4.3.3 DELO Z MLADIMI	51
4.3.4 NOVOMEŠKI TEK	51
4.4 ATLETSKA SEKCIJA DOLENJSKE TOPLICE	52
4.4.1 O KLUBU	52
4.4.2 OBJEKT	52
4.4.3 SKAKALNI MITING	52
4.4.4 ATLETI	52
4.4.5 TRENERJI	53
5 PREDSTAVITEV NAJUSPEŠNEJŠIH DOLENJSKIH ATLETOV ZADNJIH 20 LET ...	54
5.1 IGOR PRIMC	54
5.2 MAJA NOSE	56
5.3 BOŠTJAN ŠIMUNIČ	57
5.4 JOŽE VRTAČIČ	58
6. REKREATIVNA ATLETIKA NA DOLENJSKEM	59
7. SKLEP	60
8. VIRI	61

1 UVOD

1.1 ZAČETKI IN RAZVOJ ATLETIKE

Atletika je moderna športna panoga, ki se je oblikovala v začetku 20. stoletja. Je kompleksna športna panoga, vsebuje naravna gibanja, kot so meti, skoki, tek. Taka gibanja je človek izvajal že v pradavni zgodovini zato, da je preživel, dobil hrano, se premikal. Z njegovim razvojem pa ta gibanja izgubijo prvotni namen in razlog za ukvarjanje s športom ni več življenjska potreba, temveč želja po tekmovanju, dokazovanju, primerjanju z drugimi.

Nekatere discipline, kot npr. teki ter skok v daljino in meti v okviru peterboja, so bile prakticirane že globoko v zgodovini v sklopu starogrških tekmovanj, med katerimi so bila najprestižnejša v Olimpiji (Pavlin, 2006). Prve antične olimpijske igre so se zgodile l. 776 pr.n š. Takrat je bila edina tekmovalna panoga tek na en stadij (192,38m), razdalja pa izhaja iz mita, da naj bi jo Herkul pretekel v enem vdihu. V začetku iger (Čoh, Uranjek, 1997) so tekmovalci štartali za črto, kasneje pa so postavili kamnite pragove z vdolbinami za oporo stopal. Skoraj 70 let kasneje so uvedli še druge vrste tekov, na kratke (stadij), srednje (diaulos, dva stadija) in dolge proge (dolihos, 20 stadijev), pa teke v čeladi in s ščitom (hoplitodrom).

Poleg tekov so v tekmovalni program uvedli tudi peterboj, ki so ga sestavljali tek, skok v daljino, meta kopja in diska ter rokoborba. Med tekaškimi tekmami pa tudi širše je bil najbolj cenjen šprint na en stadij, saj naj bi bili »hitrimi nogami« obdarjeni bogovi sami. Šport in športna tekmovanja so se med Starimi Grki tekom stoletij širila, poleg olimpijskih so bila organizirana tudi tekmovanja v svetiščih v Delfih, Istmu in Nemeji. S stopnjevanjem športa je postal pomemben sistematičen in stalen trening, ki je obsegal tudi pravilno prehrano, masaže, tehniko štarta in obratov, vadbo hoje in teka, pravilno dihanje in taktiko ter učenje častnega nastopanja (Pavlin, 2006).

Antična olimpijska tekmovanja so imela idejni vpliv na razvoj modernega športa, vendar pa so prve moderne olimpijske igre leta 1896 v Atenah vsebinsko temeljile na modernih športnih panogah; med njimi so bila ponovno tudi že tekmovanja v tekih, metih in skokih, ki so danes temelj športne panoge atletika.

Moderna atletika se je začela v Angliji, podobno kot večina ostalih športnih panog, čeprav so tudi telovadci, kot npr. na Slovenskem Sokoli, v svojo vadbo vključevali tudi atletske discipline. Atletika se je oblikovala kot skupek dejavnosti z različnih področij. Razvijala se je iz poklicnih tekaških prireditev ali pa tekem in borb v okvirih ljudskih praznovanj, kjer so se lahko pomerili v tekih, metih, skokih in bojih. Met kladiva npr. izvira iz tradicionalnega metanja kladiva pri Keltih, medtem ko imata met kopja in diska izvor v stari Grčiji. Hitra hoja izvira iz pedestrianizma, zelo pomembnega poklica. Pedestri so bili poklicni hodci, ki so opravljali pomembne naloge v časih, ko še ni bilo železnic, telefonov in pošte. Najboljši med njimi so se udeleževali tekmovanj. Tekmovanja so potekala na cesti, od ene točke do druge. Drugi način pa je bil ta, da je tekmoval en sam tekmovalec, ki je imel cilj premagati razdaljo v določenem času (Kurelić, 1954, v Pahor, 2010).

Leta 1912 je 17 držav ustanovilo IAAF (mednarodno atletska zveza) z željo po krovni organizaciji, ki bi poenotila atletske program, rekvizite in rekorde. S tem je bila atletika formalizirana kot športna panoga s krovno panožno zvezo, ki danes šteje preko 200 članic. (Pavlin, 2005).

Slika 1: Otvoritev OI 1894 v Atenah. (Vir: <http://pdv.mojforum.si/pdv-about4394.html>)

1.2 RAZVOJ ATLETIKE V SLOVENIJI

Atletske začetke (Pavlin, 2005) bi lahko našli na Slovenskem že v sokolski telovadbi, saj so telovadne tekme vključevale tudi tekme v tekih in metih, medtem ko se je kot športna panoga pojavila s prvimi športnimi klubi tik pred prvo svetovno vojno. Kot primer lahko navedemo češki vsesokolski zlet leta 1891 v Pragi, ki je bil odprt za vse slovanske sokole in je na njem v

tekmi posameznikov nastopil tudi član Ljubljanskega Sokola Matija Benčan. Tekma je imela lahko in težko-atletski ter gimnastični del. Benčan je zmagal v rokoborbi (metanju), četrti je bil v peteroboju (tek na 200 m, skok v daljino in višino, met 15 kg težkega bremena in plezanje po vrvi) in osmi pri vajah na orodju. Benčan, ki je vodil tudi telovadbo v Ljubljanskem Sokolu, je bil leta 1895 ponovno v Pragi, tokrat z Viktorjem Murnikom, in nastopil v mnogoboju v vajah na orodju ter v atletskem ali »prostem« delu. Leta 1893 se je preselil v Celje in včlanil v tamkajšnjega Sokola ter postal »duša telovadnega dela«. Ker Celjani kar nekaj časa niso imeli urejene telovadnice, je Benčan telovadno delo usmeril na atletske vaje. Leta 1895 so za nekaj časa oblikovali celo poseben »atletski klub«, ki je deloval znotraj Celjskega Sokola.

Na drugi strani (Pavlin, 2005) pa je športna plat atletike, ki je v veliki meri vezana na organiziranje nogometnega kluba Ilirija, katerega dejavnost se je hitro širila. V letu 1913 je javno napovedala »lahkoatletični meeting«. V ta namen je pričelo v klubu 10 do 14 članov z atletskim treningom v tovarni Kolinska pod vodstvom ljubitelja atletike in tamkajšnjega direktorja Pukla. »Miting« naj bi bil pozneje spremenjen v »interni obračun« ilirijinih atletov, o njem pa niso poročala niti javna glasila niti ohranjeni klubski zapisniki. Klub Ilirija je imel kot prvotno dejavnost nogomet, atletika pa je bila priporočena kot dopolnilni trening nogometu. Verjetno so se nekateri športniki iz nogometa preusmerili v atletiko, saj je leta 1914 padel predlog, da naj bi se včlanili v Avstrijsko lahkoatletsko zvezo. Miting v letu 1913 pa naj bi bil organiziran zaradi povabila na HAŠKov atletski miting v Zagrebu, ki je potekal v sklopu praznovanj desetletnice delovanja HAŠKa, čeprav ilirijini atleti tja niso odpotovali.

Mejnik v razvoju je bil konec prve svetovne vojne in športno organiziranje po njej, v sklopu katerega so bile organizirane tudi prve »lahko-atletske« sekcije, kot so tedaj panogo poimenovali. Poleg klubov in atletskih klubskih sekcij je bila v Ljubljani leta 1920 organizirana tudi Sportna zveza Ljubljana (SZL) s tehničnim odsekom za »lahko-atletiko«, ki je upravno krila celoten slovenski teritorij. SZL je jeseni 1920 organizirala Sportni teden, športno prireditev organizirano po vzoru olimpijskih iger, ki je imela namen propagirati in predstaviti sveže organizirani slovenski šport in dati prve slovenske prvake. Atletski del je bil predviden na vikend 25. in 26. septembra 1920 na igrišču Ilirije v Spodnji Šiški ob pivovarni Union. Program so sestavljale naslednje discipline: prvi dan tek na 400m, skok v višino z in brez zaleta, tek na 1500 m, metanje krogle in kopja, tek z ovirami in štafeta 4 x 100 m; drugi dan pa skok v daljino z in brez zaleta, tek na 100 m, metanje diska, skok s palico, tek na 200m

in propagandna štafeta skozi Ljubljano v 9 predajah po 200 do 300m.

Temelji so bili položeni in atletika se je začela širiti. Leta 1938 je tedanja športna statistika v Sloveniji beležila 28 atletskih sekcij ali klubov (statistična enota je bil lahko ali specialistični športni klub, ki je gojil le atletiko, ali športni klub, ki je imel organizirano atletsko sekcijo, včlanjeno v atletsko panožno zvezo), v katerih je bilo včlanjeno okrog 1200 članov. Med atletskimi klubi je bilo v tridesetih letih vodilno ljubljansko Primorje, športni klub primorskih emigrantov v Ljubljani, ki je bilo v tridesetih letih jugoslovanski moštveni atletski prvak (Pavlin, 2005).

Med drugo svetovno vojno je bilo močno preoblikovano telovadno in športno življenje. Sokolske organizacije in klubi so bili večinoma razpuščeni, tekmovanja pa okrnjena. Vojna je na športnem področju pustila posledice kot so pomanjkanje sredstev, sodnikov, trenerjev, ostali sta le dobra volja in zagnanost. V resoluciji, ki so jo po osvoboditvi leta 1945 sprejeli na skupščini Fizkulturnega odbora Slovenije, so predlagali, da se razpustijo vsa bivša društva in klubi ter se ustanovijo novi. V okviru novih organizacij so se začele ustanavljati atletske sekcije, kmalu pa so priredili prvo atletsko tekmovanje po vojni, v Mariboru l. 1945.

Po osvoboditvi je bilo prvo središče atletike za kratek čas v Ljubljani, nato pa se je vodstvo preselilo v Celje. Skupaj z Mariborom sta ti dve mesti sestavljali tri »vodilna atletska žarišča v Sloveniji«. V jugoslovanskem merilu je atletika v Sloveniji napredovala, atleti in atletinje so dosegali odlične uspehe tudi v moštvenih prvenstvih vseh kategorij, pri čemer je bil kot celota najuspešnejši celjski atletski klub Kladivar. Omenjeni klub je bil ustanovljen leta 1950, istega leta pa so otvorili atletski stadion, ki je bil prvi atletski stadion v Jugoslaviji, pomenil pa je začetek uspešnih časov za celjsko atletiko (Stepišnik, 1968).

Pomemben mejnik za slovensko atletiko je bila ustanovitev Atletske zveze Slovenije 12. junija 1948, njen prvi predsednik je bil Drago Stepišnik. Največji tekmovalni dosežki slovenske atletike v letih po vojni so olimpijsko finale leta 1956 in srebrno odličje na evropskem prvenstvu leta 1958 Stanka Lorgerja ter olimpijsko finale in izenačen svetovni rekord Drage Stamejčič leta 1964. V 70. in 80. letih se je v Sloveniji dobro delalo z mladinci, kar se kasneje odraža po osamosvojitvi, ko tako kot država, tudi slovenska atletika stopi na novo pot (Račić idr., 2006).

1.3 RAZVOJ ATLETIKE NA DOLENJSKEM DO LETA 1990

(Povzeto po Križman, 1988).

L. 1887 je v Novem mestu ustanovljena telesnokulturna organizacija Dolenjski Sokol. Kmalu po njenem nastanku se že pojavijo prve organizirane oblike tekmovalne atletike. Istega leta se namreč 12 telovadcev društva Sokol na telovadnem nastopu pomeri v skoku v višino in daljino. Enako tekmovanje je organizirano leta 1888 in 1889, kjer prav tako priredijo tekmovanje v skoku v daljino in v višino. Nato pa se Sokoli usmerijo na orodno telovadbo in skupinske vaje, tekmovalno atletiko pa do prve svetovne vojne popolnoma opustijo, saj se discipline atletike na tekmovanjih znova pojavijo šele po letu 1920. Še vedno pa discipline atletike predstavljajo velik del treninga telovadcev, med njimi tudi Leona Štuklja, najuspešnejšega predstavnika novomeških sokolov in enega najboljših slovenskih športnikov nasploh.

L. 1932 je ustanovljen Sportski klub Elan, njegova prva panoga je bila atletika. V njem sodelujejo v večini dijaki novomeške gimnazije. V protiutež gimnazijcem vajenci obrtnikov l. 1936 ustanovijo Športni klub Novo mesto. Organizirajo atletske dvoboje med kluboma, kjer so tekmovali v disciplinah: tek na 100m, tek na 400m, tek na 1500m, balkanska štafeta (400m+300m+200m+100m), skok v višino, skok v daljino, troskok, met diska, met krogle in met kopja. Zaradi težav z registracijo kluba boljši tekmovalci začnejo trenirati za klub Elan, najbolj pa se razvija tek na srednje proge, čeprav v Novem mestu še ni bilo atletske steze.

Najboljši atlet obdobja med obema vojnama je bil Branko Vovk- Franc (v teku na 1500m je dosegel čas 4:18,2). Najuspešnejše leto za klub Elan pa je bilo leto 1937, ko je na lestvici 50 jugoslovanskih klubov zasedal 21.mesto. Klub Elan je deloval do začeka 2.svetovne vojne; l. 1941 so se med sabo pomerili atleti Dolenjske in Notranjske v atletske mnogoboju, v katerem so bili uspešnejši dolenjski atleti.

Po 2.svetovni vojni novomeški atleti in atletske delavci ustanovijo Športno društvo Krka, katerega cilji so popularizirati atletiko ter pripraviti atlete za nastope na klubskih tekmovanjih v Sloveniji. L.1945 se udeležijo velikega fizikturnega zleta v Ljubljani, ki je veljal za prvenstvo Slovenije. Novomeščani so uspešni z dvema prvima in enim drugim mestom. Leto 1946 je zaznamovano s pomembnostjo množičnih udeležb na tekmovanjih ter pridobitvijo 222- metrskega stadiona. V letih 1947 do 1950 novomeška atletika ni dosegla vidnejšega uspeha; atleti so zgolj organizirali kroso in se jih udeleževali.

Leto 1951 je za atlete Krke uspešno. Na republiškem prvenstvu v krosu dosežejo skupno 6.mesto med uveljavljenimi slovenskimi klubi. Tudi v konkurenci mladincev so zelo uspešni. L. 1952 Ljubo Žagar na prvenstvu Jugoslavije osvoji 2.mesto v mnogoboju in postavi državni rekord v metu kopja, ki je takrat znašal 50,91m.

V naslednjih letih pogosto pride do trobojev treh dolenjskih atletskih klubov- Kočevje, Črnomelj in Novo mesto, Novomeščani dobijo novo 300m dolgo atletsko stezo in s tem zelo dobre pogoje za razvoj tega športa. Med atleti v mladinski konkurenci izstopata Marjan Potrč ter Slavka Kožar, varovanca prof. Glonarja. V sezoni 1958 tudi na mednarodni ravni odlično tekmujeta Potrč v skoku v višino in Jelka Hude v krosu. Novomeščani v tem letu osvojijo 7 naslovov prvaka Slovenije in so 13-krat uvrščeni na 2. in 3.mesto. Jelka Hude je tega leta izbrana za najboljšo športnico Dolenjske po izboru Dolenjskega lista.

Leto zatem (l. 1959) Hudetova zastopa Jugoslavijo na balkanskem prvenstvu v krosu in tam zasede 5.mesto. Hkrati je to leto zelo uspešno za atlete iz Novega mesta, saj so zelo uspešni na ekipnih prvenstvih B lige v slovenski in jugoslovanski konkurenci. Na mladinski ravni sta uspešna Martin Zaletel in Meta Kotnik ter Jelka Hude. Atletska sezona se konča z uličnim tekom v čast občinskega praznika, kjer zmagata Hudetova in Stamejčič iz Ljubljane. Leto 1960 je v znamenju dveh pomembnih dogodkov: takratni slovenski rekorder v suvanju krogle Igor Penko prestopi v novomeški atletski kolektiv, kar za novomeščane pomeni veliko okrepitev. Drugi pomemben dogodek pa predstavlja otvoritev novega stadiona- Stadion bratstva in enotnosti. V tem letu v slovenski reprezentanci za troboj atletskih reprezentanc v Beogradu nastopijo 4 novomeški atleti: Penko, Potrč, Zaletel in Špilar, naslednje leto na evropskem prvenstvu pa 5 atletov (poleg prej naštetih še Jelka Hude). V tej sezoni ti tekmovalci kažejo konstantno dobro pripravljenost, izkaže pa se, da v nasprotju s preteklim obdobjem klub nima več perspektivnega podmladka v mladincih, se pa kaže kvalitetno delo v pionirski atletiki.

Leta 1962 iz novomeškega kluba v ljubljansko Olimpijo prestopijo trije atleti: Špilar, Penko in Potrč, Zaletel pa odide na služenje vojaškega roka in stanje v klubu postane zelo težko. Razlog za prestop atletov je slabo finančno stanje kluba, ki mu sekcija za telesno kulturo v občini namenja izredno malo sredstev, in ki ne more pokriti niti najbolj osnovnih potreb tekmovalcev. Naslednja leta novomeške atletike so torej v znamenju slabega finančnega položaja, najhuje pa se to pokaže takrat, ko sicer zelo dobri pionirji ne morejo oditi na republiško prvenstvo v Trbovlje.

Leta 1965 se (zaradi pretresov v članski konkurenci) v Novem mestu začne resno delo z mladino, kar se izkaže za zelo uspešno, saj pionirji in mladinci dosegajo odlične rezultate na republiških tekmovanjih. Uspešno sezono zaključijo Janez Penca s svojim rekordnim skokom v višino. Prav tako se v naslednjih letih kažejo sadovi dobrega dela z mladimi, saj pionirji in mladinci redno posegajo po najvišjih mestih, pionirji Osnovne šole Katja Rupena pa so celo drugi na šolskem prvenstvu Jugoslavije. V znak priznanja za svoje požrtvovalno delo v športu prejme Bloudkovo plaketo prof. Jože Glonar, »oče« novomeške atletike.

Leta med 1967 in 1971 so zaznamovana z uspešnimi nastopi mladincev in pionirjev na tekmovanjih širom Jugoslavije. Mladinski predstavniki tega obdobja so Šimunič, Dragaš, Gazvodova, Jakšetova, Lužarjeva in Sajetova. Leta 1972 v Novem mestu zgradijo dve osnovni šoli, kar pomeni razpršitev atletskih mentorjev in iskanje novih talentov. Pri tem je najbolj uspešen trener Marjan Špilar, ki še istega leta pionirje osnovne šole Grm popelje med najboljše v Sloveniji, hkrati pa še sam osvaja kolajne na reprezentančnih tekmovanjih. Zelo dobro nastopa tudi Milan Šimunič v troskoku s svojimi skoki blizu 15 metrov.

Naslednje leto (1973) pa konstantni uspehi atletike premaknejo tudi miselnost občinske uprave, ki poskrbi, da se finančno stanje v klubu popravi. Le-to pa pripelje nazaj najboljše atlete, ki so se v času krize preselili v ljubljansko Olimpijo. V tej sezoni Krko najbolje zastopajo Kovačič, Dragaš, Špilar in Gazvodova v članski konkurenci. Hkrati pa se vrstijo izjemno uspešni nastopi mladincev in pionirjev. Lahko rečemo, da to leto pokaže, da se nivo novomeške atletike dviguje in da so napovedi lahko zelo optimistične, za kar sta najbolj zaslužna trenerja Marjan Špilar in takrat še tekmovalac Olimpije Janez Penca.

Aprila 1974 se atleti Krke zelo izkažejo na ekipnem tekmovanju Jugoslavije v skokih, kjer osvojijo tretje in četrto mesto. Mlajši mladinci si prislužijo 5 medalj na državnem prvenstvu v Zagrebu, pionirji osnovne šole Grm pa popolnoma zasenčijo ostale tekmovalce na republiškem prvenstvu. Tudi naslednji dve leti sta v znamenju mladincev in pionirjev, ki se vedno znova uvrščajo med reprezentante Slovenije na različnih tekmovanjih.

Leta 1977 na svojo zelo uspešno pot stopi Darko Cujnik, velik up novomeške in slovenske atletike. Kot mladinec tekmuje v peteroboju in tega leta prispeva velik delež k osvojitvi 4. mesta mladincev na ekipnem prvenstvu Jugoslavije. Tudi naslednje leto h kvaliteti atletike na tem koncu Slovenije največ prispeva zgoraj omenjeni in poleg njega Janez Penca, oba

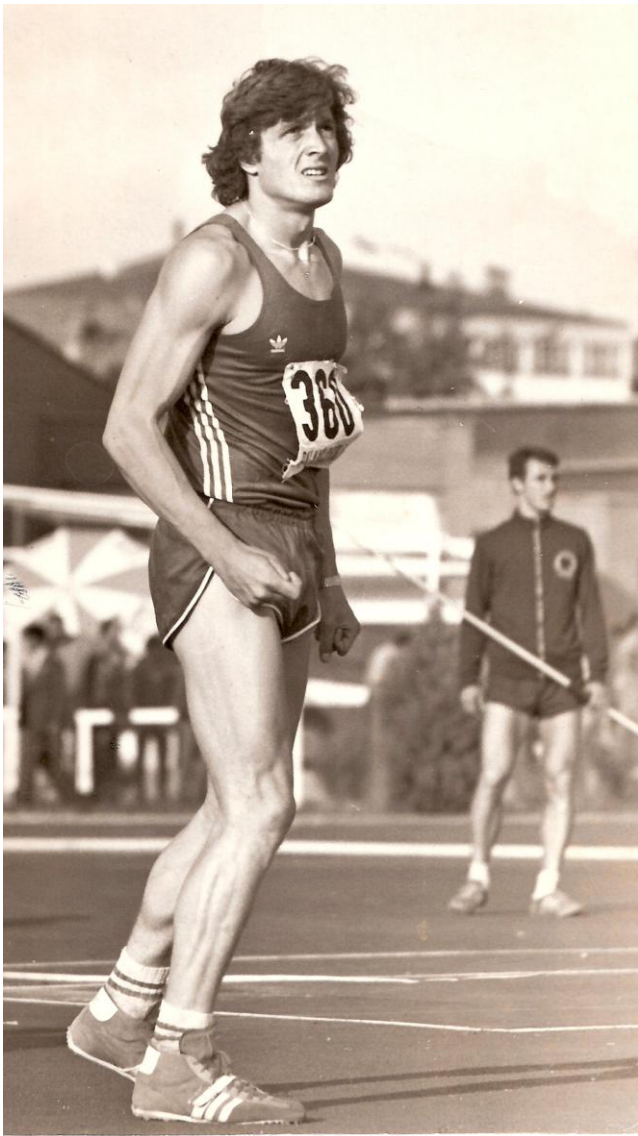
deseterbojca. Slednji leta 1978 postane državni prvak s 7204 točkami, Cujnik pa poleg deseterbojca tekmuje tudi v metu kopja, kjer postavi mladinski državni rekord.

Leta 1979 se atletom Krke končno uspe uvrstiti v finale ekipnega prvenstva Jugoslavije, kar so se trudili doseči zadnjih nekaj let, pa jim nikdar ni uspelo. Uspeh je zelo odmeven v širši Jugoslaviji, saj to pomeni, da je klub Krka, ki deluje v mestu z manj kot 20.000 prebivalci, najbolj uspešen klub v Sloveniji in med 6 najboljšimi klubi Jugoslavije. Na samem tekmovanju Novomeščani osvojijo 6.mesto, kar je resnično največ, kar zmorejo. Uspeh pa ima, kljub svoji veličini, grenak priokus, saj je doma slabo cenjen. Atleti še vedno trenirajo v slabih pogojih in izgubljajo energijo s prizadevanjem za boljše pogoje, medtem ko občinska uprava nima dovolj posluha za ta šport. Ob upoštevanju tega dejstva se zdi, da bi bili atleti s svojim talentom in trdim delom lahko še uspešnejši, če bi za trening imeli zgolj normalne pogoje.

Naslednje leto (1980) Dolenjci na ekipnem tekmovanju Jugoslavije dosežejo 5.mesto, leto kasneje pa 4.mesto. Odličnima Cujniku in Penci se pridružijo Okleščen in Žužek, klub pa uspešno predstavljajo še Kranjčič, Mohorovič in Malnar. Uspešni so tudi tekmovalci v mlajših kategorijah: Šega v mladinski, Primc kot pionir ter novomeški gimnazijci.

Leta 1982 svojo dolgo in uspešno kariero zaključi Janez Penca, steber novomeške atletike predstavljata Darko Cujnik in Boris Okleščen, z rezultati in uspehi pa izstopajo še mladinci Primc, Gabrijel in Zupančič. Podobna slika se kaže tudi v preostalih letih. Mladinci dosegajo konstantne uspehe (drugo mesto na ekipnem mladinskem prvenstvu Jugoslavije), prav tako pionirji. Leta 1985 se klub po prevzetju pokroviteljstva preimenuje v AK Iskra Tenel Novo mesto.

Trenerji v tem obdobju so bili: Jože Glonar, njegov naslednik Marjan Špilar, Martin Zaletelj, Janez Penca, Mario Mohorovič, Slavko Malnar, Martin Dragan, Slavko Dokl, Miroslav Vute, Igor Penko, Draga Mislej, Marjan Dobovšek, Miloš Šuštar.

Slika 2: Darko Cujnik. (Vir: <http://www.os-brsljin.si/miklic/cujnik.html>)

1.4 PREDMET IN PROBLEM

Atletika ima korenine v časih antične Grčije. Takrat je atletika sicer imela drugačen pomen kot danes; Grki so s to besedo označevali posebno obliko izvajanje gimnastike. Atletika je v stari Grčiji imela predvsem vojaški pomen. Moderna atletika ima izvor v Angliji, kjer se je počasi razvijala tako, da je zbirala različne dejavnosti iz drugih področij (tek izvira iz poklica pedestrov, ki so ga opravljali poklicni tekači, skoki iz gimnastičnih sistemov, meti pa iz različnih folklornih običajev).

V Novem mestu se atletika v okviru Sokolskega društva pojavi že konec 19. stoletja, ko zabeležijo prve organizirane tekmovalne atletike. Nato pa se tri desetletja Sokoli posvečajo zgolj orodni telovadbi, atletiko pa zopet srečamo šele po letu 1923.

Dolenjska atletika ima zelo bogato zgodovino, številne vzpone in padce. Slednji so povezani predvsem s slabim finančnim stanjem ter slabimi pogoji, v katerih so atleti do konca 80. let trenirali. Vzponi pa so sad zelo dobrega trenerskega dela pri članih, predvsem pa z mladimi, ter velike srčnosti in pripravljenosti na trdo delo atletov.

V diplomskem delu smo najprej na kratko povzeli dogajanje na področju atletike na Dolenjskem do leta 1986. Zbrali smo podatke o atletih in njihove dosežke v zadnjih 20 letih. Predstavili smo dolenjske atletske klube, njihove športnike, trenerje, pogoje za trening in delo z mlajšimi selekcijami. Predstavili smo tekmovanja, ki jih klubi prirejajo in nekaj najspešnejših dolenjskih atletov tega obdobja.

1.5 CILJI

Glede na predmet in problem so cilji diplomskega dela naslednji:

- na enem mestu zbrati vse podatke o delovanju atletskih klubov na Dolenjskem
- predstaviti strokovni kader in športnike ter natančneje predstaviti najvidnejše predstavnike tega obdobja
- opraviti pregled dogajanja v atletiki po letih na področju Dolenjske v zadnjih 20 letih

2 METODE DE LA

Zaradi splošnega pomanjkanja literature smo velik del podatkov pridobili s pregledom lokalnega časnika. Opravili smo razgovore s športnimi strokovnjaki v Novem mestu. Pregledali smo biltene klubov in knjige s področja atletike. Podatke pa smo pridobili tudi na spletu (spletne strani klubov, atletske zveze in ostalo).

3 PREGLED DOGAJANJA PO LETU 1991 (PO LETIH)

Pregled dolenjske atletike začenjamo z junijem 1991, takoj po osamosvojitvi Slovenije.

Dogajanje smo povzeli po časopisu Dolenjski list; leta od 1991 do 2000 v tiskani obliki, leta od 2001 do 2010 v elektronski obliki.

3.1 DOGAJANJE LETA 1991

Dolenjski list (5.7.1991) piše o uspehu treh mladih Topličank na ekipnem državnem prvenstvu (Irena Špelič, Gordana Djurič in Vanja Lukšič). Djuričeva je nastopila v finalu atletskega pokala Jugoslavije in tam osvojila četrto mesto. Na finalu atletskega troboja za učenke in učence pa je premočno zmagala Melita Hohnjec, ki je s seštevkom točk v disciplinah tek na 60m, skok v daljino in met žogice postavila republiški rekord. Po več kot enomesečnem premoru zaradi vojne so se nato atleti zopet lahko udeleževali tekmovanj, takrat zelo uspešna je bila perspektivna Gordana Djurič, ki je postavila državni rekord za mladinke v troskoku (12,28m).

»Novomeški delavci (Dolenjski list, 22.8.1991) so v nedeljo na stadionu pri Portovalu pripravili odprto prvenstvo Dolenjske v atletiki. Na tem lepem atletskem mitingu, ki je nekakšen uvod v drugi del atletske sezone, je nastopilo več kot sto atletov in atletinj iz Slovenije in Hrvaške.«

»V nedeljo (Dolenjski list, 29.8.1991) se je na stadionu pod Portovalom končalo dvodnevno tekmovanje za atletske mladinski pokal republike Slovenije. Za novomeški atletske klub so nastopili: Primož Žižek in Gregor Rus v metu kladiva in metu diska, Katka Jankovič v teku na 400m z ovirami, Nina Štampohar in Igor Kovač v teku na 200m, Irena Matekovič v skoku v daljavo, Martina Hribar v suvanju krogle in Aljoša Počič v teku na 3000m z zaprekami.« Slednji je dosegel nov mladinski dolenjski rekord. V Novem mestu je potekalo tudi mladinsko tekmovanje za Atletske pokal Slovenije, na katerem je Gordana Djurič osvojila 3 naslove državne prvakinja (v troskoku, daljini in štafeti 4x100m).

Sezona se je končala z državnim prvenstvom za mladince, kjer so novomeški atleti osvojili deset medalj, ter absolutnim državnim prvenstvom, kjer je ob odsotnosti nekaterih novomeških atletov naslov osvojil le Igor Primc v metu diska.

3.2 DOGAJANJE LETA 1992

Gordana Djurič je že na uvodnem mednarodnem atletskem mitingu premagala člansko konkurenco in s 573cm postavila državni rekord za mlajše mladinke. Dobra rezultata sta dosegla tudi Nataša Podkrižnik v skoku v daljino z rezultatom 564cm in Boštjan Šimunič v troskoku z rezultatom 14,40m.

Prvo državno prvenstvo za člane in starejše mladince v dvorani je bilo za dolenjsko atletiko pokazatelj dobrega dela predvsem z mladimi. Njihovi dosežki so bili na ravni (ali pa celo nad njo) članskih. Tako so na zmagovalnem odru stali Boštjan Šimunič, Nataša Podkrižnik in Katka Jankovič. Na prvem državnem prvenstvu v krosu je nastopila Mateja Udovč in med članicami osvojila četrto mesto.

Poletno sezono, ki se je začela že sredi maja, sta z dobro formo otvorili Podkrižnikova in Djuričeva, obetavni pa so bili tudi rezultati Plevnika in Šimuniča. Na članskem državnem prvenstvu so dolenski atleti dosegli naslednje rezultate: Božič (100m:11,26s, drugi; 200m:22,62, tretji); Vučkovič (daljina: 6,69m, peti; troskok:14,38m, peti); Jankovičeva (100m ovire: 16,01, šesta); Vučkovičeva (skok v višino:165cm, peta); Primc (met diska:54,70m, prvi); Žižek (met kladiva:52m, drugi), Šimunič (troskok:14,45m, četrti); Djuričeva (troskok:12,47m). Mladinsko državno prvenstvo je spet pokazalo, da ima dolenjska atletika zelo močan potencial. Osvojili so osem odličij, prosperirala je pionirka Darja Tratar s časom 12,97s na 100m.

3.3 DOGAJANJE LETA 1993

Zapis v Dolenjskem listu 4.marca 1993 pravi: »Na državnem prvenstvu v dvorani so atleti AK Novo mesto v vseh kategorijah osvojili 10 medalj: 1 zlato, 2 srebrni in 4 bronaste. Z zimskega DP metalcev, ki je bilo teden prej v Kopru, so prinesli 1 zlato, 1 srebrno in 1 bronasto. Deset medalj z DP pomeni, da novomeška atletika živi in dobro dela. Razveseljivo je, da ima spet tudi mlade atlete in atletinje, ki dosegajo rekorde.« To je veljalo predvsem za mlajšo mladinko Darjo Tratar, ki je zmagala v teku na 60m z ovirami z dolenjskim rekordom 8,97s ter za Natašo Podkrižnik, ki je kot prva Dolenjka v skoku v daljino preskočila 6m. Zlata medalji sta v troskoku osvojila tudi Topličana Boštjan Šimunič in Gordana Djurič, ki sta tedaj nastopala še za ljubljansko Olimpijo. Tem medaljam so tri dodali še pionirji in 4 tekači, ki so se udeležili DP v krosu.

Konec aprila je bilo državno prvenstvo v teku na 10km, kjer je novomeški tekač Matjaž Fabjan izboljšal 10 let star rekord Žužka na rezultat 30:17,13, Mateja Udovč pa je na isti razdalji svoj rekord popravila na 37:31,74. Sredi maja sta dolenjske rekorde izboljšala tudi Tomaž Božič, ki je kot prvi Dolenjec na 100m tekkel pod 11s in na 200m po 22s in Darja Tratar, ki je z 12,48s dosegla absolutni dolenjski rekord na 100m. Finale atletskega pokala Slovenije je bilo uspešno za Igorja Primca in Matjaža Zupančiča iz Novega mesta, ki sta bila zmagovalca, še posebej pa za Gordano Djurič iz Dolenjskih Toplic, ki je hkrati z državnim rekordom izpolnila tudi normo za evropsko mladinsko prvenstvo.

Trije novomeški atleti so junija uspešno nastopili na evropskem pokalu skupine A. Igor Primc in Matjaž Zupančič sta osvojila četrta mesta, Tomaž Božič je bil sedmi. Atletski klub Novo mesto (Dolenjski list, 17.6.1993) je bil po tem nastopu svojih atletov v reprezentanci prepričan, da je atletika močno pridobila na tržni vrednosti in da bodo sedaj lažje pridobili pokrovitelje, ki bodo kraljici športov v Novem mestu pomagali še za kako stopničko višje.

V Novem mestu je konec junija potekalo državno prvenstvo za mlajše mladince. Tu je bilo izboljšanih pet državnih rekordov in trije pionirski rekordi Dolenjske. Miha Durič je popravil rekorda na 110m z ovirami in 300m z ovirami, Matjaž Ravbar pa dolenjski pionirski rekord v teku 3000m. Julija pa je bilo člansko prvenstvo, na katerem so Novomeščani osvojili tri naslove državnega prvaka (Božič v teku na 200m, Primc v metu diska in Udovčeva v teku na 3000m).

V disciplinah skok v daljino in troskok so v tem času prednjačili atleti iz Dolenjskih Toplic (Boštjan Šimunič in Gordana Djurič ter Klavdija Murn, Andreja Blatnik in Melita Hohnjec). Djuričeva se je udeležila evropskega mladinskega prvenstva, kjer je s povprečnim skokom v finalu 12,40m osvojila 12. mesto. V reprezentanci Slovenije na peteroboju atletskih reprezentanc Slovenije, Slovaške, Madžarske, Hrvaške in Walesa so nastopili Igor Primc, ki je zmagal, Tomaž Božič (četrti), Mateja Udovč (tretja) in Matjaž Zupančič (peti).

Povzetek bližnje preteklosti in trenutnega stanja v dolenjski atletiki je v Dolenjskem listu (26.8.1993) opisal Janez Penca:

»Letošnje seniorsko državno prvenstvo v atletiki je bilo samo potrditev, da je novomeška atletika spet trdno v sedlu slovenske kraljice športov. Atleti so si poleg treh zlatih, šestih srebrnih in treh bronastih medalj prislužili tudi pet mest v državni reprezentanci: Božič v teku na 200m in 4x100m, Primc v metu diska, Zupančič v teku na 110m z ovirami in Darja Tratar v teku na 100m z ovirami pri mladinkah.

Pravzaprav je neke vrste čudež, da je dolenjska atletika tako dobro preživela skrajno neprijetna obdobja v drugi polovici prejšnjega desetletja. Na začetku osemdesetih let je doživela vrhunec, ki so se mu čudili vsi tekmeci tedaj še veliko večje države, v kateri je bilo težje osvajati naslove prvakov ali nastopati v prvi zvezni ligi kot sedaj. Čudili so se, ker je taka atletika rasla v razmerah, v katerih bi morala praviloma propasti...

Potem je prišlo leto 1990 in na asfalt so položili umetno snov. Na doslej največjem atletskem tekmovanju v Novem mestu, s katerim so tisto jesen počastili otvoritev nove atletske steze, je nastopila kopica vrhunskih atletov in celo svetovna rekorderka v metu kopja. Stadion je dobil vrsto spoštovanja vrednih rekordov. Toda domači atletiki se je poznalo, da so jo utrudila leta čakanja nanj, kajti uspehov, s katerimi se je ponašala deset in še več let prej, ni bilo...

Z novo stezo je izginila največja težava novomeške atletike. Nanjo so spet začeli prihajati najmlajši in iz dveh skupin dečkov in deklic so v dveh letih in pol zrasli mladi tekmovalci, ki na državnih prvenstvih v svoji kategoriji že osvajajo medalje...«

3.4 DOGAJANJE LETA 1994

Sezono je od dolenskih atletov otvoril Tomaž Božič, ki je na mitingu v Veroni izboljšal dolenski rekord na 60m na 7,05s, začela pa se je tudi sezona krosov. Novomeški atleti, ki jih je treniral Borut Retelj, so osvojili eno drugo in eno tretje mesto. Nataša Podkrižnik je dolenski rekord v skoku v daljino izboljšala na 615cm. Atleti kluba Tilia (bivši AK Novo mesto) so tekmovanju za pokal Savaria osvojili pet zlatih medalj: Božič, ki je spet izboljšal dolenski rekord na 100m, Katka Jankovič na 100m z ovirami, Tomič na 1500m, Maša Fink, Tanja Klemenčič in Miha Durič pa so tekli v zmagovitih štafetah.

AK Tilia je v začetku junija organiziral finale atletskega pokala Slovenije, kjer so nastopili vsi takrat najboljši slovenski atleti. Ob slabem vremenu rezultati niso bili nič posebnega, so pa novomeški atleti osvojili 5 zlatih medalj. Prav tako tudi na državnem prvenstvu, kjer so Primc, Božič in Udovčeva skupaj osvojili 5 naslovov, najbolj razveseljivo pa je bilo prav dejstvo, da se dviguje forma Igorja Primca in njegov disk je letel že blizu 60m. Na mednarodnih mitingih je uspešno nastopal dolgooprogaš Aleš Tomič.

Za dolensko atletiko zelo pomemben dogodek je vsakoletni mednarodni miting Odprto prvenstvo Dolenjske, ki se ga ponavadi udeležijo vsi boljši slovenski atleti, vsako leto pa privabijo tudi tuje atlete. Za poznavalce atletike je bil tokrat najbolj zanimiv tek žensk na 2000m, kjer sta se pomerili domačinka Mateja Udovč in Velenjčanka Jolanda Steblovnik. Zmagala je slednja, Udovčeva pa je z odličnim tekom izboljšala slovenski rekord.

Zelo dobro so atleti tekmovali na državnem prvenstvu za starejše mladince, kjer je svoj dan imela Katka Jankovič, ki je osvojila 4 medalje, teden kasneje pa postavila še absolutni dolenski rekord na 100m z ovirami. Poleg nje so na zmagovalnih stopničkah stali še Gregor Rus, Mitja Kren, Tanja Klemenčič in Aleš Tomič.

Atletska sezona se je končala z ekipnim državnim prvenstvom za osnovne šole in kot že nekaj let prej so bili ekipno najboljši učenci šentjernejske osnovne šole.

3.5 DOGAJANJE LETA 1995

Tekaška sezona se je začela že na novoletnem teku v Mariboru, kjer je v ženski konkurenci na 4000m zmagala Mateja Udovč. Na prvem mitingu v dvorani sta se izkazala šentjernejska pionirja Maja Nose in Kristijan Kralj, oba v šprinterskih disciplinah, na naslednjem mitingu pa obetavni Andrej Murn, tudi šprinter. Mlajše mladinsko državno prvenstvo je dolenijskim atletom prineslo 3 medalje, ki so jih prislužili: Melita Hohnjec v troskoku (11,76m, 3.mesto), Gregor Rovar v skoku v daljino (656cm, 3.mesto) in Miha Durič v teku na 60m (7,26s, 2.mesto). Mladi šentjernejski in novomeški atleti so pokazali svojo vsestranskost na prvenstvu v mnogobojih, kjer so med pionirji zasedli prva tri mesta (Kralj, Murn in Vrtačič), med dekleti pa je bila Katarina Koligar druga.

V maju je bilo atletske dogajanje že v polnem razmahu. Na mednarodnem maratonu je bila na 21km najboljša Novomeščanka Mateja Udovč, na Dnevnikovem krosu četrta Irena Auersperger, na otvoritvenem mitingu v Celovcu pa so novomeški dolgoprogaši (Tomič, Ravbar in Gradišar) postavili rekord v štafeti 3x1000m. Med člani je na dolgih progah kraljeval Matjaž Fabjan, Igor Primc je prihajal v vrhunsko formo in disk zalučal že blizu 60m.

Za dolenijsko atletiko zelo pomemben dogodek je vsakoletni mednarodni miting, ki je bil to leto poimenovan Krka Open. Tu so se ob močni mednarodni zasedbi izkazali nekateri dolenijski atleti, kot so Božič, ki je svoj najboljši rezultat te sezone izboljšal, in Matjaž Fabjan, ki je v teku na 10km osvojil naslov državnega prvaka.

Na finalu APS so atleti Krke in Dolenijskih Toplic spet pokazali, da sodijo v slovenski atletske vrh. Visoka mesta so dosegli Tomaž Božič, Igor Primc, ki je v metu diska brez konkurence, Aleš Tomič, Aljoša Počič in Matjaž Ravbar na dolgih progah, Mateja Udovč in Andreja Blatnik ter Gordana Djurič in Boštjan Šimunič.

Avgusta se je metalec diska Igor Primc udeležil svetovnega prvenstva v atletiki. Za tega novomeškega atleta je bilo 36.mesto povprečna uvrstitev, vrgel je 4 metre manj od svojega osebnega rekorda. Tomaž Božič se je udeležil univerzijade, kjer se je v obeh šprinterskih disciplinah uvrstil v drugi krog.

Konec septembra je bilo pionirsko državno prvenstvo, katerega junak je bil mladi novomešan Andrej Murn. Zmagal je v disciplinah 100m z ovirami, kjer je za 5 stotink zgrešil državni rekord, in v skoku ob palici, drugi je bil v skoku v višino, tretji pa s Krkino štafeto

4x400m. 3 medalje je osvojil Šentjernejčan Kristijan Kralj: zlato v metu kopja, srebrno na 100m z ovirami ter na 60m, po dve medalji pa Jože Vrtačič in Maja Nose.

Sezona se je končala z ekipnim prvenstvom za člane, kjer so atleti AK Krka dosegli 3.mesto.

3.6 DOGAJANJE LETA 1996

Olimpijska sezona se je začela s hitrimi teki Tomaža Božiča in Katke Jankovič v dvorani. Slednja je v teku na 60m z ovirami dosegla nov dolenski rekord, Božič je postavil državni rekord na 200m, obetal pa si je tudi izpolnitev norme za nastop na dvoranskem prvenstvu. Aleš Tomič je kot mladinec dosegel absolutni državni rekord v dvorani na 1500m, za cilj sezone pa si je zadal nastop na mladinskem svetovnem prvenstvu. Oba že omenjena atleta sta nastopila v v reprezentanci na atletskem šesteroboju na Dunaju, dosegla sta dve peti in šesto mesto. Medtem je Katka Jankovič, kot druga najhitrejša Slovenka v teku z ovirami, nastopila na mednarodnem prvenstvu Bavarske in bila tretja.

Sredi aprila je Igor Primc, 30-letni Novomeščan, z 62,72m podrl državni rekord v metu diska in dosegel normo za OI v Atlanti. Poletna sezona se je začela z mitingi, kjer so bili Novomeščani uspešni in so dosegali dobre rezultate. Med najbolj zadovoljnimi je bil Aleš Tomič, ki je izpolnil normo za mladinsko svetovno prvenstvo in popravil mladinski državni rekord v teku na 1500m.

Atletski klub Krka je organiziral zanimiv mednarodni miting Krka Open 96, ki je minil v znamenju odličnih rezultatov. Nov državni rekord je postavila Brigita Bukovec, svoj in državni rekord je spet izboljšal Aleš Tomič, Igor Primc pa je še vedno bil bitko z atletske zvezo, ki mu norme za OI ni priznala. Medtem pa so dolenski osnovnošolci dokazovali, da se na osnovnih šolah na atletskem področju zelo dobro dela. Novomeška OŠ Grm je postala zmagovalka velikega, OŠ Šentjernej pa malega atletskega šolskega pokala Slovenije. Čeprav so klubi tisti, ki odločilno vplivajo na razvoj neke športne zvrsti, pa k temu veliko pripomorejo učitelji športne vzgoje, ki lahko prvi odkrijejo nadarjene športnike in jih preko šolskih krožkov in tekmovanj pravočasno usmerijo v klubske pionirske selekcije.

Sredi junija sta svojo odlično formo dokazala Božič, ki je na 200m in 100m izboljšal slovenski rekord, ter Primc, za katerega se je atletska zveza končno odločila in ga predlagala Olimpijskemu komiteju kot kandidata za nastop v Atlanti.

Na olimpijskih igrah je Primc v metu diska dosegel daljavo 59,12m in s tem 24.mesto. Rezultat in uvrstitev sta bila glede na njegove dotedanje dosežke skromna, saj je njegov osebni rekord znašal preko 62m.

Na državnem prvenstvu so Dolenjski atleti osvojili 5 naslovov državnih prvakov. Najboljši v svoji disciplini so bili Tomaž Božič v tekah na 100 in 200m, Igor Primc v metu diska ter Boštjan Šimunič in Gordana Djurič v troskoku.

Aleš Tomič je na mladinskem svetovnem prvenstvu osvojil zanj zadovoljivo 16.mesto.

3.7 DOGAJANJE LETA 1997

Sezono so na otvoritvenih mitingih začeli šprinterji in skakalci, kjer imajo Dolenjci zelo dobre predstavnike. Dobre obeti za prihajajoče leto sta pokazala šprinterja Tomaž Božič in Katka Jankovič ter skakalca Gordana Djurič in Boštjan Šimunič. Na državnem prvenstvu pa so se, bolj kot člani, izkazali novomeški in šentjernejski pionirji, ki so skupaj osvojili več kot polovico vseh medalj. Novomeščani so bili suvereni tudi na prvenstvu za mnogobojce. Med mlajšimi mladinci je prvak postal Andrej Murn, med pionirji Matjaž Bukovec, pri pionirkah je slavila Manja Praznik, vsi člani AK Krka. Med članicami sta srebro in bron osvojili Gordana Djurič in Andreja Blatnik. Igor Primc pa je že na začetku zimske sezone močno izboljšal svoje lanske dosežke in slovenski rekord v metu diska, na splitskem mitingu je dosegel rezultat 63,74m.

Poletno sezono je z osebnim rekordom začel Boštjan Šimunič, ki se je s 15,84m že približal državnemu rekordu svojega očeta Milana Šimuniča.

Vsakoletni mednarodni miting Krka Open je to leto spet postregel z dobrimi rezultati ter, še posebej za domačine, dobrimi uvrstitvami. Državni rekord v teku 110m z ovirami je postavil mladinec Andrej Murn, v metu diska je zelo dobro daljavo dosegel Primc. Slednji se je konec junija tega leta udeležil sredozemskih iger v Bariju in kot drugi dolenjski športnik osvojil zlato medaljo. Pred njim je medaljo na tem tekmovanju o dolenjskih atletov osvojil le Darko Cujnik v osemdesetih letih prejšnjega stoletja. Primc je nato nadaljeval mednarodne uspehe na kvalifikacijskem turnirju Bruno Zauli, kjer je prispeval velik delež k zmagi slovenske reprezentance, ki si je priborila nastop v prvi kategoriji.

Finalno tekmovanje malega in velikega šolskega atletskega pokala Slovenije je minilo v znamenju dolenjskih atletske upov, ki so dosegli kopico rekordov tega tekmovanja, tudi med ekipami so prednjačile šole tega konca Slovenije. Petnajstletni Marko Pust je za desetinko izboljšal rekord v teku na 300m, njegova vrstnica Maja Nose je s 7,84s postavila rekord v teku na 60m in še enkrat dokazala, da spada med najobetavnejše slovenske atletinje. Rekorde so postavili tudi učenci 5.in 6.razredov. Tako je nova rekorderka v skoku v višino s 161cm postala Šentjernejčanka Alenka Žnidaršič, Mitja Žitnik je rekord v metu žogice izboljšal za več kot 2m, Matej Kralj pa je rekord v skoku v daljino izenačil.

Na olimpijskih dnevih mladih so zelo uspešno nastopili trije dolenjski atleti. Jože Vrtačič je v skoku v daljino s 745cm osvojil bronasto medaljo, Jernej Kastelic je bil v teku 400m z ovirami s 55,90s deveti. Andrej Murn je nastopil v finalnem teku 110m z ovirami in po smoli na predzadnji oviri kljub izgubi ritma in hitrosti osvojil 6.mesto. Zelo presenetljiva in razveseljiva pa je bila osvojitev srebrne medalje slovenske štafete 4x100m, v kateri sta tekla Vrtačič in Murn.

Svetovno prvenstvo v atletiki avgusta 1997 pa za dolenjska atleta Igorja Primca in Tomaža Božiča ni bilo uspešno. Božič je na prvenstvo prišel z izpolnjeno B normo in je na takem tekmovanju sodeloval prvič in osvojil 72.mesto, medtem ko se je od Primca pričakovalo več, kot je bil met pod 60m in 21.mesto.

3.8 DOGAJANJE LETA 1998

Januarja je svojo 80-letnico praznoval Jože Glonar, starosta, idejni vodja in dolgoletni trener dolenjskih atletov.

Atletska sekcija Dolenjske Toplice je bila na zimskem državnem prvenstvu za mlajše mladince s petimi medaljami drugi najuspešnejši klub. Medalje so za ta novoustanovljeni klub osvojili: Manja Praznik (60m ovire, troskok), Snežana Miladinovič (skok v višino, troskok) in Aleš Konda (troskok). Uspešni so bili tudi mad starejšimi mladinci, kjer sta dvojno zmago v troskoku spet priskakali Miladinovičeva in Praznikova, Miladinovičeva je bila druga še v skoku v višino, kjer pa jo je prehitela Šentjernejčanka Alenka Žnidaršič. Med člani sta medalje osvojila Boštjan Šimunič in Gordana Djurič, ki je s Katko Jankovič nastopila na šesteroboju reprezentanc, kjer sta obe osvojili šesto mesto. Da je tek na dolge proge na

Dolenjskem dobro razvita atletska disciplina, se je pokazalo na državnem prvenstvu v krosu. Tretji med pionirji je bil Peter Kužnik, med starejšimi mladinci Boštjan Kozan drugi in Peter Jerman tretji, pri članih pa sta drugo mesto osvojila Irena Auersperger in Aleš Tomič.

Na mednarodnem mitingu Krka 98 se je na veselje gledalcev v dobro formo vrnil Igor Primc, ki je z meti preko 61m izpolnil tudi normo za evropsko prvenstvo. Nastopil je tudi v slovenski reprezentanci na evropskem pokalu, kjer je dosegel tretje mesto in pripomogel k obstanku Slovenije v prvi skupini tega tekmovanja. Tu je svoj osebni rekord v troskoku (16,06m) dosegel tudi Boštjan Šimunič. Poseben uspeh pa je državnem prvenstvu za mlajše mladince dosegla Manja Praznik, atletinja Dolenjskih Toplic, ki je domov prinesla 4 kolajne, od tega eno zlato (troskok, 80m ovire, skok v daljino in 300m ovire). AS Novoles se je prav tako odlično odrezala na starejše mladinskem DP, saj so troskokašice (Manja Praznik, Snežana Miladinovič in Andreja Žalec) dosegle trojno zmago. Pionirski državni rekord v skoku v višino je izenačila Šentjernejčanka Alenka Žnidaršič.

Evropsko prvenstvo se ni dobro izšlo za Igorja Primca, ki je z metom 58,90m zasedel 16.mesto.

Sezona se je končala z ekipnimi prvenstvi, kjer so mlajši atleti spet pokazali, da ima dolenjska atletika še veliko dobrega pred sabo.

3.9 DOGAJANJE LETA 1999

Zimsko sezono sta z izpolnjenimi normami za evropsko mladinsko prvenstvo ter univerzijado zaznamovala Jože Vrtačič in Boštjan Šimunič. Svoje klube so na mitingih, tako zimskih, kot poletnih, uspešno predstavljali topliški skakalci (Praznikova, Miladinovičeva, Prudičeva, Konda), Novomeščana Primc in Tomič in Šentjernejčan Vrtačič.

Atletski miting Krka 99 je bil zanimiv predvsem zaradi moškega teka na 200m, ki ga je z novim državnim rekordom dobil Ljubljčan Boštjan Horvat, z mladinskim rekordom 20,95s pa se je proslavil Jože Vrtačič. Miting je po novem štel za veliko nagrado.

Na atletske pokalu Slovenije je Igor Primc postavil nov državni rekord v metu diska in s tem izpolnil normo za svetovno prvenstvo. Na istem tekmovanju so se Topličani Manja Praznik, Snežana Miladinovič in Željko Jotanovič z dobrimi rezultati uvrstili v državno

reprezentanco za četverboj narodov, Praznikova in Jotanovič pa sta postala tudi državna mlajše mladinska prvaka v troskoku. Na mladinskem troboju v Munchnu sta se z drugim mestom najbolje izkazala Dejan Ambrožič v teku 2000m z zaprekami in metalec diska Robert Meglič.

Na zelo dobro stanje v mladinski atletiki na Dolenjskem kaže članek v Dolenjskem listu, 15.7.1999: *»Mladinsko državno prvenstvo za starejše mladince v Ljubljani je bogato obrodilo sadove marljivega dela z mladimi atleti v Novem mestu, Dolenjskih Toplicah in Šentjerneju. Lahko bi rekli, da bodočnost kraljice športov temelji na mladih atletih z jugovzhodne Slovenije. Zdaj smo se v glavnem lahko postavljali samo z Igorjem Primcem in Alešem Tomičem, v bodoče pa bo vedno več znanilcev prebujajoče se atletike na Dolenjskem.«* Povod za tak ponos avtorja članka so bili trije naslovi državnega prvaka Jožeta Vrtačiča, dva naslova dolgoprogaša Marka Gorenca in en naslov Andreja Murna, Manje Praznik in Alenke Žnidaršič.

Poletje je minilo v znamenju mnogih nastopov dolenjskih atletov na prvenstvih. Mladinskega svetovnega prvenstva so se udeležili trije atleti. Manja Praznik, ki je nastopila v finalu troskoka in osvojila 11.mesto, bila pa je tudi del štafete 100+200+300+400m, ki je bila peta. V kvalifikacijah sta obstala Sašo Rebernik v skoku v višino in Matjaž Bukovec, ki je poleg teka 400m z ovirami tekkel tudi v prej omenjeni moški štafeti, ki je osvojila osmo mesto. Na evropskem prvenstvu za člane do 23 let je v teku 1500m nastopil Aleš Tomič, ki se je uvrstil v finale, tam dosegel nekoliko slabši čas od pričakovanega in 11.mesto. Na evropskem mladinskem prvenstvu je Jože Vrtačič v teku na 200m osvojil 5.mesto, Kristijan Kralj je bil v teku na 100m 15., atleta pa sta sodelovala tudi v štafetah, ki sta osvojili 8. (4x100m) in 9.mesto (4x400m). Igor Primc je po službeni dolžnosti nastopil na svetovnih vojaških igrah in bil z enim boljših osebnih izidov te sezone drugi, teden kasneje pa na svetovnem prvenstvu, kjer je z metom, dolgim 62,35m osvojil 15.mesto, kar je bila njegova najboljša uvrstitev na največjih atletskih tekmovanjih. Sezono je zaključil z osebnim rekordom 64,79m.

3.10 DOGAJANJE LETA 2000

Atleti so v olimpijski sezoni prvič stopili na tekmovališča na mitingih v Celju in v Ljubljani, kjer se je po letu dni premora zaradi poškodbe vrnil Tomaž Božič. Zelo uspešni so bili tekmovalci Dolenjskih Toplic na državnem prvenstvu za starejše mladince, kjer so osvojili

skoraj vse, kar se da osvojiti: pri dekletih vse medalje v daljini in troskoku, pri fantih pa zlato in bron v troskoku. Državni prvaki so postali tudi Sašo Rebernik (skok v višino), Maja Nose (60m), Primož Jeralič (mnogoboj), Robert Meglič (met diska) ter med člani Igor Primc in Boštjan Šimunič. Slednji je nastopil na evropskem prvenstvu in v troskoku zasedel 17.mesto. Državni prvak v krosu je med mlajšimi mladinci postal Dejan Ambrožič. Svetovnega prvenstva v krosu sta se udeležila Irena Auersperger in Marko Gorenc.

Za olimpijsko sezono je značilna pogosta udeležba kandidatov za norme na vseh možnih tekmovanjih in takšna je bila tudi sezona 2000. Med dolenjskimi atleti ni bilo veliko kandidatov za nastop na OI, za normo se je boril Igor Primc, Jože Vrtačič pa je bil že potrjen kandidat za nastop v štafeti 4x400m. Na atletskem mitingu Krka Telekom tokrat ni bilo presenetljivih izidov, razveseljiv je bil met Primca čez 60m v metu diska prvič to sezono. Uspešno so atleti nastopili na mednarodnem mitingu mladih v Kranju, kjer so Topličani osvojili 6 medalj, od tega dve zlati (Tjaša Ogulin in Željko Jotanovič). V finalu atletskega pokala Slovenije so atleti Krke Telekom osvojili skupno tretje mesto. Organizatorje in gledalce skakalnega mitinga v Dolenjskih Toplicah je s skokom 8 metrov v daljino razveselil Gregor Cankar, med domačini pa so zmagali Šimunič, Praznikova in Jotanovič. Na državnem prvenstvu za mlajše mladince so se s tremi naslovi državnega prvaka izkazali atleti Šentjerneja. Pionirka Janja Bučar je zmagala v tekih 1000m in 2000m, v skoku v višino pa je s preskočenimi 173cm naslov osvojila Alenka Žnidaršič. Ekipno prvenstvo Slovenije za mladince so po dvoboju z ŽAK-om dobili atleti Krke Telekoma in se s tem uvrstili v evropsko ligo.

1.julija so tekači AK kluba Portovald v zasedbi Marko Gorenc, Boštjan Buč, Aleš Tomič in Borut Veber postali evropski prvaki v štafetnem teku 4x1500m in s tem dosegli enega večjih uspehov za slovensko atletiko. Člani slovenske reprezentance na različnih tekmovanjih so bili Primc, Tomič, Vrtačič, Nosetova, ter v mladinski Kužnik in Ambrožič.

Jože Vrtačič je edini od dolenjskih atletov nastopil na olimpijskih igrah v Sidneyu. Štafeta 4x400m je s svojim nastopom razočarala, dosegli so 31.mesto od 32 nastopajočih.

Sezona se je končala z ekipnim prvenstvom za osnovne šole, kjer je največ točk zbrala novomeška OŠ Grm.

3.11 DOGAJANJE LETA 2001

Tekmovalno leto so z osvojenimi 7 medaljami na mladinskem državnem prvenstvu začeli atleti AS Novoles (bivše AS Dolenjske Toplice). Pri mlajših mladincih je v troskoku in daljini zmagala Nina Šimunič, v skoku v višino pa Nina Murko. V krosu je državni prvak v tej kategoriji postal Matjaž Berus. Članske naslove sta osvojila Katka Božič in Boštjan Šimunič.

Poletna državna prvenstva so postregla z veliko zbirko medalj in naslovov državnih prvakov v vseh kategorijah in vseh atletskih klubih, največ v mlajše mladinski konkurenci.

Na svetovnem prvenstvu mlajših mladincev so nastopili Matjaž Berus v teku na 1500m in osvojil 28.mesto; Nina Šimunič je bila 23. v troskoku, Matej Kralj je bil na 100m z osebnim rekordom 34. Veliko bolje je na EP za atlete do 20 let nastopila Maja Nose, ki si je v teku na 200m pritekla bronasto kolajno in izboljšala mladinski državni rekord. V skromni slovenski zasedbi na svetovnem prvenstvu v Edmontonu je nastopil Igor Primc in bil 11., kar je bila druga najboljša uvrstitev slovenske atletike na svetovnih prvenstvih do sedaj. Katka Božič in Boštjan Šimunič sta tekmovala na univerzijadi v Pekingu in nastopila v okviru svojih najboljših rezultatov. Pri Katki na 100m ovire je čas 13,77s znesel za 20.mesto, Šimunič pa je bil z daljavo 16,54m v troskoku 7. Nekoliko krajšo daljavo je dosegel na sredozemskih igrah v Tunisu, osvojil pa je 4.mesto. Igor Primc je bil peti.

Konec septembra 2001 se nekateri dolenjski atleti udeležijo troboja pionirskih atletskih reprezentanc Slovenije, Hrvaške in Madžarske, od koder se vrnejo z lepimi dosežki (kot je prvo mesto Janje Bučar na 600m, četrto Tjaše Ogulin v teku 300m ter peto mesto Mateja Glivarja v metu kladiva). Sezono so končali mladinci na ekipnem državnem prvenstvu, kjer je Krka Telekom osvojila 1.mesto. Ekipni uspeh so glede na specializiranost kluba na skakalne discipline pripravile tudi atletinje Novolesa s četrtem mestom.

3.12 DOGAJANJE LETA 2002

Prvo tekmovanje atletske sezone je prineslo zmage trem atletom AS Novoles, pionirjem Tjaši Ogulin (60m), Katji Mokotar in Samu Strniši (skok v daljino).

Konec januarja je zimska sezona že v polnem razmahu za atlete. V tednu dni so na dveh mitingih nastopili mnogi dolenjski atleti. V Gorici sta atleta AS Dolenjske Toplice Manja

Praznik in Željko Jotanovič osvojila tretje mesto v troskoku. Na mitingu na Dunaju pa sta odlično nastopila Aleš Tomič (1.mesto na 800m) in Janja Bučar, ki je dosegla državni dvoranski rekord med mladinkami na 800m. Teden kasneje je so trije dolenski atleti dobro nastopali na mednarodnih mitingih (Tomič, Šimunič in Cankar), slednji je tudi izpolnil normo za evropsko prvenstvo. Mladinci AS Novoles (Praznikova, Prudičeva in Jotanovič) so zmagali na mitingu v Celju, med pionirji na državnem atletskem prvenstvu pa so bili uspešni Ogulinova in Strniša (AS Novoles) in Sečnjakova ter Kraševac (AK Krka).

Sredi februarja je bilo dogajanje za dolenske atlete zelo pestro. Boštjan Šimunič je lovil normo v disciplini troskok za evropsko prvenstvo, kar mu je na mitingu v Celju tudi uspelo. Poleg njega sta se na omenjeno prvenstvo od dolenskih atletov uvrstila Topličan Gregor Cankar in Šentjernejčana Maja Nose in Jože Vrtačič. Od omenjenih atletov je po pričakovanjih nastopila le Maja Nose, ki se je približala osebemu rekordu, vendar se ji zaradi izjemne konkurence ni uspelo prebiti v naslednji krog teka na 200m. Ostali atleti so nastopili slabo, posebej je razočaral Gregor Cankar, ki je sodil med favorite skoka v daljino, a je s preskočenimi 788 cm ostal brez finala.

Mlajše mladinsko državno prvenstvo je postreglo z dobrimi uvrstitvami atletov Krke (Kraševac, Rangusova in Dragišičeva) in Novolesa (Martinovičeva in Murkova). Dvoransko zimsko prvenstvo za starejše mladince je bilo nesrečno za atlete Novolesa (Željko Jotanovič, Nina Šimunič in Nina Murko), saj tam zaradi birokratske napake niso smeli nastopiti. Medalji pa sta osvojila Gordana Dragišič v skoku v daljino in Primož Jeralič v teku z ovirami. Meseca marca je na evropskem pozivnem atletskem prvenstvu v metih nastopil tiste čase eden najbolj uspešnih slovenskih atletov Igor Primc in v metu diska osvojil 7. mesto, z najboljšim metom 60,75m. Dobro so se na zimskih krosih izkazali dolenski mladinci na čelu z Janjo Bučar in Matjažem Berusom.

Poletno sezono sta uspešno otvorila Janez Jeralič (z rezultatom 208 cm v skoku v višino) in Matija Kraševac z 11,08s na 100m. Konec maja je na finalu APS dobro formo pokazal Boštjan Šimunič, tako v troskoku kot v skoku v daljino, ki pa je v začetku junija tudi krepko izboljšal slovenski rekord v troskoku. O tem Dolenjski list (junij, 2002) piše: *»Šimuničevi s Sel pri Dolenjskih Toplicah se po štirih letih spet lahko pohvalijo s slovenskim rekordom v troskoku. Boštjanu Šimuniču je v soboto na mednarodnem mitingu v Ljubljani končno uspel že dolgo načrtovani in pričakovani podvig. Medtem ko mu je veljavnost rekordne znamke 16,70 m pred tednom dni v Velenju odpihil premočan veter, se ga je bog Eol tokrat usmilil in mu*

pomagal z dovoljenim vetrom 1,8 m/s. Boštjan je s 16,82m dolgim skokom dosegel rekord Alena Topolovčana izboljšal za 23cm, nekdanjega slovenskega rekorderja, svojega očeta in trenerja Milana, pa je preskočil za 59cm.«

Na finalu APS so se z ekipnim tretjim mestom izkazali tekači kluba Portovald, kar je bilo rahlo presenečenje, saj nastopajo le v tekih na dolge proge in v tehničnih disciplinah ne pridobivajo točk. Zelo hitro je v teku nastopila njihova članica Tanja Klemenčič, veliko veselja pa je povzročila Maja Nose, ki je v disciplini 200m izpolnila normo za evropsko prvenstvo in bila poleg Šimuniča druga atletinja iz Dolenjske s pravico do nastopa na tem velikem tekmovanju. Za normo pa so se v tem trenutku še vedno potegovali Igor Primc, ki mu je to uspelo teden dni kasneje na močnem mednarodnem mitingu, kjer je dosegel najboljše mete tiste sezone, ter Jože Vrtačič in Aleš Tomič, ki mu je to uspelo na mitingu v Zagrebu. Žal se na samem prvenstvu nobenemu od njih nastop ni posrečil.

Prvenstvo Slovenije za mlajše mladince je pokazalo razveseljive rezultate. V šprintu in teku na 300m je blestel Matija Kraševac, ki je na 100m tekel že zelo blizu 11s, v teku 600m in 1000m Janja Bučar, Matej Glivar pa je bil zmagovalec v disciplini met kladiva. Ti rezultati so pomenili, da je pred dolenjsko atletiko zelo svetla prihodnost. Na absolutnem državnem prvenstvu so dolenjski atleti osvojili kopico medalj, atleti novomeških klubov Portovald (5 medalj) in Krka (8 medalj), atleti iz Dolenjskih Toplic, ki so medalje osvajali v skakalnih disciplinah (6 medalj) ter Šentjernejčanka Maja Nose (2 medalji).

V začetku septembra so potekala državna prvenstva za pionirje in mladince, kjer se je znova pokazalo, da ima dolenjska atletika velik potencial v mladih atletih, kot so Matija Kraševac, Matjaž Berus, Janja Bučar, Nina Šimunič, Nina Murko in Monika Turk.

3.13 DOGAJANJE LETA 2003

Zimska sezona se je začela z mitingom v Ljubljani, kjer je bila za Dolenjce najbolj razveseljiva uspešna vrnitev Maje Nose po poškodbi, v ospredju pa je bil tudi Gregor Kokalovič, mlajši mladinec novomeške Krke, ki še sedaj kroji vrh slovenskega šprinta. V Novem mestu so podelili priznanja za najboljše športnike leta v občini; najboljša športnica po mnenju novinarjev in športnih strokovnjakov je bila Tanja Klemenčič, članica tekaškega

kluba Portovald, ki je bila v minuli sezoni zmagovalka atletskega pokala Slovenije, druga na državnem prvenstvu na 200 in 400m in državna reprezentantka.

Državno prvenstvo v mnogobojih za osnovne in srednje šole je zopet pokazalo, da so mladi dolenski atleti zelo obetavni, zelo solidno so nastopali tudi na posamičnih državnih prvenstvih. Zimska sezona se je končala z državnim prvenstvom v dvorani, kjer so dolenski atleti nastopili dobro in osvojili skupaj 7 medalj (državna prvaka sta postala Gregor Cankar in Urban Matoh, ki sta postala člana AS Dolenjske Toplice, medalje pa so osvojili še Manja Praznik, Nina Murko, Maja Nose in Janez Jeralič). Prvič pa so v tem letu organizirali državno prvenstvo v tekih na Dunaju, saj to v Sloveniji, ki nima pokrite atletske dvorane, ni mogoče. Naslove državnih prvakov so tam osvojili Jože Vrtačič v teku na 400m, Janja Bučar na 800m, Aleš Tomič na 1500m in Robert Kotnik na 3000m. Mesta med najboljšimi tremi pa so si pritekli tudi Maja Nose in Gregor Kokalovič na 200m, Gregor Košir in Boštjan Kozan na 3000m.

Marca je Šentjernejčanka Janja Bučar postala državna mladinska prvakinja v krosu. O prvem pomembnejšem tekmovanju poletne atletske sezone Dolenjski list (maj, 2003) pravi:

»Topliški atlet Boštjan Šimunič se je v kvalifikacijah atletskega pokala povsem približal svojemu državnemu rekordu – Zmage Vrtačiča, Severja in Novolesove štafete«. Na ekipnem državnem prvenstvu se je pokazalo, da dolenski atletski klubi ne konkurirajo številčnosti in kakovosti največjih atletske klubov v Sloveniji, saj je tam nastopil le AK Krka, ki je v moški konkurenci osvojil 6. mesto. Med novomeščani sta se najbolj izkazala reprezentanta Igor Primc in Jože Vrtačič. Tudi na APS ni bilo nič drugače- čast dolenske atletike zopet rešuje tekač na 200 in 400m Jože Vrtačič. Odlično pa je na srečanju srednjeevropskih mladinskih reprezentanc nastopila Šentjernejčanka Janja Bučar, ki je v teku na 1500m z osebnim rekordom (4:38,34) osvojila 3.mesto. Prav tako tudi mladinci Krke na mladinskem državnem prvenstvu v atletiki, kjer so osvojili 7 medalj (dve Matija Kraševc, Davorin Kovačič, Mija Rangus, Mojca Lindič, Gregor Košir in Matjaž Pekolj).

Julija 2003 se je Maja Nose udeležila evropskega prvenstva za člane do 23 let in osvojila 4.mesto na 100m ter 2.mesto na 200m in s tem dosegla enega večjih uspehov za slovensko atletiko do takrat, hkrati pa je imela že potrjeno normo za svetovno prvenstvo v atletiki (nastopila je v štafeti 4x100m, ki pa je bila zaradi neuspešne predaje diskvalificirana). Ostalim dolenskim atletom, ki so normo še lovili (Primc, Šimunič, Cankar) pa to ni uspelo. Zadnja priložnost, da bi normo za prvenstvo dosegli, je bilo državno prvenstvo v Novi Gorici, kjer so

sicer postali državni prvaki, a so bili njihovi rezultati preslabi. Zelo dobro je odsotnost Jolande Čeplak izkoristila Janja Bučar, srednjeprogašica iz Šentjerneja, ki je postala državna prvakinja na 1500m, na 800m pa je bila druga.

Ekipno mladinsko državno prvenstvo je atletom Krke prineslo dve srebrni medalji, tako za dekleta kot za fante, k uspehu so največ doprinesli Kaja Vukšinič, Gordana Dragišič, Matija Kraševc, Monika Turk, Matej Glivar in Gašper Stegnar, ki so v svojih disciplinah zmagali in ekipi prinesli največ točk.

3.14 DOGAJANJE LETA 2004

Leto 2004 je bilo olimpijsko leto, kar je pomenilo, da bodo najboljši tekmovalci, ki so normo sposobni doseči, vse podredili temu cilju, se po vsej verjetnosti udeleževali veliko tekmovanj in dosegali vrhunske rezultate.

Sezono je v odlični formi začel Jože Vrtačič, na mitingih na Dunaju in v Ljubljani, kjer je izboljšal osebne rezultate na 60 in 200m. Dobro so tekmovalno leto na državnem prvenstvu v krožnih tekih na Dunaji začeli tudi že prejšnjo sezono uveljavljeni mladi atleti (Kraševc, Bučarjeva in Košir), z »družinsko zmago« pa sta sezono obeležila Nina in Boštjan Šimunič, ki sta postala državna prvaka v troskoku.

Na državnem prvenstvu v krosu so mladi dolenjski atleti pokazali, da je tek na dolge proge na Dolenjskem zelo razvit. Šentjernejčanka Janja Bučar je zmagala pri starejših mladinkah, v isti konkurenci je bila Mojca Lindič druga, pri mlajših članicah je bila prva Monika Turk, Mitja Krevs pa drugi med pionirji. Tretji mesti sta pripadli tekačema Portovalda- Petru Kužniku in Boštjanu Kozanu. Olimpijsko sezono sta s hitrim tekom in dobrimi obeti začela Šentjernejčan Jože Vrtačič in Novomeščan Matija Kraševc. Na kvalifikacijah za APS je v troskoku z rezultatom blizu norme za olimpijske igre zmagal Boštjan Šimunič, prav tako Nina Šimunič, v skoku v daljino pa njuna klubska kolega Urban Matoh in Tina Čarman. Na finalu tega tekmovanja je teka na 800 in 1500m dobro tekla mladinka Janja Bučar, ki je bila obakrat druga, nato pa še osma na evropskem atletskem pokalu. Tam so od dolenjskih atletov nastopili še Igor Primc, ki se je po poškodbi hrbta vračal v formo in še vedno upal na doseg norme za olimpijado, Jože Vrtačič in Aleš Tomič.

V začetku julija je bilo mladinsko državno prvenstvo, kjer so atleti iz dolenskih klubov nastopili zelo uspešno. Državni prvaki so postali Matija Kraševac (100 in 200m), Matej Glivar (met kladiva), Mija Rangus (skok v daljino) in Mojca Lindič (3000m z zaprekami). Medalje so osvojili še Kristina Rožman in Vesna Ličen, Tadej Hribar, Gregor Kokalovič, Gašper Stegnar in Matjaž Pekolj. Podobno uspešni so bili na DP tudi člani. Prva mesta in s tem naslove državnih prvakov so si prislužili Igor Primc, Boštjan Šimunič, Aleš Tomič in Janja Bučar, Jože Vrtačič pa je v obeh šprinterskih disciplinah zaostal le za Maticem Osovnikarjem, takrat in še danes najboljšim slovenskim šprinterjem. Medalje so osvojili še Matej Glivar, mladi in zelo obetavni metalec kladiva, Monika Turk in Boštjan Kozan na 3000m in Gregor Cankar v skoku v daljino. Mlajši mladinci so na državnem prvenstvu pokazali, da se dolenskim vrhunskim atletskim šampionom ni treba bati za naslednike, saj so domov prinesli 4 naslove državnih prvakov.

Na olimpijadi sta od dolenskih atletov najprej nastopila Boštjan Šimunič in Igor Primc. O njunem nastopu Dolenjski List (avgust, 2004) piše tako: *»Novomeški metalec diska Igor Primc in troskokaš iz Dolenjskih Toplic Boštjan Šimunič na olimpijske igre v Atene nista odpotovala s tako popotnico, kot jo je imel Primož Kozmus, saj s svojimi letošnjimi najboljšimi izidi nista bila niti blizu uvrstitvi v finale, za kar bi morala v kvalifikacijah krepko prekositi sama sebe, kar pa jima ni uspelo.«* Boštjan je tako skočil zanj zelo povprečnih 16,07m in imel samo en veljaven poskus, za finale pa bi moral skočiti blizu 17 metrov. Igor je za finalom tudi močno zaostal, vrgel je 56,33m, medtem ko bi za finale zadostovalo 61,91m. V drugem delu tega, za mnoge športnike najpomembnejšega tekmovanja, sta nastopila še dva člana dolenskega atletskega kluba AS Novoles, Tina Čarman in Gregor Cankar, ki se z dokaj ponesrečenimi nastopi nista uvrstila v finale.

Medtem pa so atletski pokal Slovenije za mlajše mladince ekipno osvojili atleti Krke, dekleta so bila ekipno tretja. Njihov uspeh so dopolnili predstavniki manjših klubov (Novoles, Portovald), za katere je bilo jasno, da kot ekipa ne morejo poseči visoko.

3.15 DOGAJANJE LETA 2005

Zimsko sezono sta z izpolnjeno normo za svetovno prvenstvo za mlajše mladince začeli atletinji AS Novoles Mersiha Kazić in Špela Mrvar. Dobro pripravljenost sta kazala tudi Bučarjeva in Vrtačič ter Kužnik na dvoranskem prvenstvu na Dunaju. Državno člansko

prvenstvo je bilo srečno za Boštjana Šimuniča, ki je izpolnil normo za evropsko dvoransko prvenstvo v atletiki, kjer je osvojil 14. mesto, malo manj pa za Jožeta Vrtačiča, ki je v fotofinišu izgubil naslov državnega prvaka na 60m. Kolajni je v skoku v daljino in v troskoku osvojila Tanja Prudič iz Dolenjskih Toplic.

Poletno sezono so atleti otvorili s kvalifikacijami za APS, kjer so nekateri pokazali obetavno pripravljenost (Boštjan in Nina Šimunič ter Mersiha Kazić iz Dolenjskih Toplic- dekleti sta izpolnili normi za prihajajoči prvenstvi, Nina za univerzijado, Mersiha za svetovno mladinsko prvenstvo). Na mednarodnem mitingu Krka pa se je po poškodbi tekmovalno vrnila Maja Nose. Atletski pokal Slovenije so osvojili trije dolenjski atleti: Šimunič, Primc in v odsotnosti Primoža Kozmusa metalec kladiva Matej Glivar. Na ekipnem evropskem pokalu so nastopili trije atleti dolenjskih klubov (Glivar, Vrtačič in Primc).

Srebrno kolajno na sredozemskih igrah si je pri svojih 39 letih prislužil Igor Primc, z dosežkom 59,27m v metu diska, kar je bila zanj že druga kolajna na tem tekmovanju (prva je bila zlata). Nato pa so v mesecu juliju na treh tekmovanjih svetovnega merila v mladinski konkurenci nastopili 4 dolenjski atleti. Na olimpijskih dnevih mladih je četrto mesto osvojila Topličanka Mersiha Kazić. Nastopila je tudi na svetovnem prvenstvu mlajših mladincev, tokrat je s slabšim rezultatom, kot na igrah mladih, osvojila 18.mesto. Evropsko mladinsko prvenstvo ni bilo posebej uspešno za tri novomeške atlete- Mateja Glivarja, Gašperja Stegnarja in Tadeja Hribarja. Vsi so v svojih metalnih disciplinah zaostali za svojimi dosežki.

O absolutnem državnem prvenstvu Dolenjski list (julij, 2005) piše: *»Novomeški metalec diska še naprej zbira naslove državnega prvaka / Topličani kraljujejo v troskoku. Omeniti velja tudi izvrstni predstavi šentjernejskega šprinterja Jožeta Vrtačiča, ki je tako na 100 kot na 200m zaostal le za Maticem Osovnikarjem, ter drugo mesto Krkine štafete 4x100m (Vrtačič, Kokalovič, Zelič, Kraševac).«* Državno prvenstvo za starejše mladince pa se je izteklo takole (Dolenjski list, avgust, 2005): *»Atleti AK Krka iz Novega mesta so osvojili skupaj 13 medalj, zlato pa le Matej Glivar z 62,72m v metu kladiva. Zlato za Dolenjske Toplice je osvojil Samo Strniša v troskoku (13,93m), kljub srebru pa se je veselil tudi novomeški metalec diska Tadej Hribar, ki je s 53,32m izpolnil normo za nastop na mladinskem evropskem prvenstvu.«*

Sezono so uspešno zaključili atleti Krke, ki so na državnem prvenstvu do 23 let prislužili pet naslovov državnih prvakov (Matija Kraševac 3, Matej Glivar in Maja Mohorovič), ter član kluba Portovald Peter Kužnik dva naslova.

3.16 DOGAJANJE LETA 2006

Zimska sezona se je, tako kot je to že praksa iz prejšnjih let, začela z državnim prvenstvom v krožnih tekih na Dunaju, kjer so se izkazali tekači na dolge proge iz Portovalda in Krke, saj so v disciplini 3000m osvojili mesta od drugega do petega, medtem ko je bila pri dekletih najhitrejša Maja Mohorovič pred kolegico Kristino Rožman.

Zatem so se odvila državna prvenstva v vseh starostnih kategorijah, kjer so atleti pokazali, da je delo z mladimi v atletiki na Dolenjskem dobro. Osvojili so preko 10 naslovov državnih prvakov, razveseljivo pa je dejstvo, da brez normalnih pogojev za zimski trening močno konkurirajo atletom večjih klubov v praktično vseh atletskih disciplinah. Zimski del atletske sezone se je končal s članskim državnim prvenstvom, kjer je z zmago v troskoku najbolj razveselila 16-letna atletinja Novolesa Mersiha Kazić, malo manj pa s povprečnim rezultatom Šimunič. V novomeški Krki je bila po odhodu Vrtačiča v ZDA in poškodbi Kraševca njihov edini adut Mija Rangus, ki je v skoku v daljino osvojila 3.mesto.

V »zatišju« med zimsko in poletno sezono je čas krosov, kjer so atleti dolenjskih klubov odlični. Naslov državnega prvaka sta si pritekla Maja Mohorovič pri članicah in Mitja Krevs pri mlajših mladincih. Med mlajšimi članicami je bila druga Monika Turk, bronasto pa je med člani osvojil Marko Gorenc. AK Krka je zmagala tudi ekipno.

Na finalu APS je AK Krka med moškimi osvojil ekipno 4.mesto, AK Portovald je bil sedmi. Med ženskami je AS Novoles osvojil 7.mesto, članica tega kluba Kazićeva je s 13,00m postavila nov državni rekord za mlajše mladinke v troskoku. Sredi julija so se zgodila državna prvenstva, najprej za mlajše mladince, kjer so 3 naslove državnega prvaka osvojili dolenjski atleti (Krevs, Kazićeva in Miklavčič). V Novem mestu je 27. julija potekalo odprto državno prvenstvo za člane, ki je bilo za že uveljavljene dolenjske atlete uspešno. Skupaj so osvojili štiri naslove državnih prvakov. Z dobrim rezultatom je zmagal Igor Primc, ki se je za nekaj centimetrov približal 60m, kar mu v tej sezoni ni uspevalo. Dobro je tekkel tudi Jože Vrtačič na 400m, kjer se sicer še vedno ni spustil pod zelenih 47s, a je vseeno zmagal, ter na 200m, kjer je bil drugi za Osovnikarjem. 5000m je najhitreje pretekel Novomeščan Kužnik, 3000m pa Topličanka Avguštinova. Hitra je bila tudi Maja Nose z drugim in četrtem mestom na 100 in 200m in Gregor Kokalovič, za katerega se kasneje izkaže, da bo postal glavni nosilec atletike na Dolenjskem nasploh.

Sredi meseca avgusta sta na svetovnem mladinskem prvenstvu nastopila Mersiha Kazić in Gašper Stegnar. Slednji je kopje vrgel v okviru svojih zmožnosti in se uvrstil na 23.mesto, medtem ko je Mersiha podlegla tremi in neizkušeni in v troskoku skočila skoraj meter manj od svojega rekorda.

Atletska sezona se je končala z državnim prvenstvom za mlajše člane, kjer so atleti Krke osvojili 13 medalj, največ Mia Rangus in Gregor Kokalovič.

3.17 DOGAJANJE LETA 2007

Zimski del atletske sezone so s svojimi nastopi otvorili Jože Vrtačič z osebnim rekordom na 400m v dvorani in Mitja Krevs z zmago na krosu evropske atletske federacije med starejšimi mladinci. Na državnem dvoranskem prvenstvu sta Jože Vrtačič (60m) in Tanja Prudič (daljina) osvojila naslova državnih prvakov, dobitniki kolajn pa so bili še Gregor Kokalovič (60m, 60m ovire), Nina Šimunič (troskok), Matej Drčar (višina) in Miroslav Mišič (troskok). Poletni del se je začel z mitingom v Slovenski Bistrici, kjer so dolenjski dolgoprogaši (Matjaž Krevs, Boštjan Kozan in Jožko Bučar) osvojili prva tri mesta na 3000m, ter Irena Avguštin na 1500m. Nato pa je svojo odlično pripravljenost na več mitingih kazal Gregor Kokalovič, ki je izpolnil normo za evropsko prvenstvo mlajših članov (dosegel je rezultat blizu osebnega, kar je bilo dovolj za 23. mesto), ter na skakalnem mitingu domačega kluba Topličanka Tanja Prudič, ki je po poškodbi dosegla rezultat 6,19m v skoku v daljino. Po drugi strani pa je bila trenutno dolenjska atletika oslABLJENA za vrhunskega atleta Boštjana Šimuniča, ki so ga konec prejšnje sezone obdolžili jemanja nedovoljenih poživil.

Mednarodni miting Krka je dokaj nazorno pokazal stanje v slovenski in dolenjski atletiki. Glavni junak mitinga je bil Primož Kozmus, takrat že v svetovnem vrhu meta kladiva. Dolenjci pa so imeli za doseganje vidnejših rezultatov v mednarodnem merilu v ognju 5 želez: Gregorja Kokaloviča v šprinterskih disciplinah, Jožeta Vrtačiča na 400m, Tanjo Prudič v skoku v daljino, Andreja Poljanca, na novo pridruženega AK Krki pri skoku ob palici in Majo Nose, ki se je uspešno vračala po hudi poškodbi. To je dokazala na mednarodnem mitingu v Mariboru, kjer je v teku na 100m dosegla najboljši čas sezone.

3.18 DOGAJANJE LETA 2008

Na prvih tekmovanjih olimpijske sezone so z vzpodbudnimi rezultati nastopili Tanja Prudič v troskoku, Jože Vrtačič v teku na 400m, Maja Nose na 60m in Andrej Poljanec v skoku s palico. Slednjega so športni novinarji proglasili za športnika leta 2007 v mestni občini Novo mesto. Na mladinskem državnem prvenstvu je srebro in bron osvojila Mersiha Kazić iz Baze 20 (bivša AS Novoles), presenečal pa je tudi atlet iz Krke Martin Gradišek, ki se je komaj začel ukvarjati z atletiko in bil že mladinski državni prvak v troskoku. Poljanec je uspešno sodeloval na mitingih in preskakoval 550cm v skoku s palico.

Za dolenjsko atletiko zanimivo in pomembno je bilo finale APS, kjer je Tadej Hribar popravil 47 let star klubski rekord v metu krogle, katerega lastnik je bil do tedaj nekdanji profesor športne vzgoje Igor Penko. V tekih na dolge proge pa so, kot je že praksa, kraljevali tekači Portovalda (Kužnik in Kozan). O posamičnem državnem prvenstvu za osnovne šole pa Dolenjski list (junij, 2008) pravi tako: *»Vse kaže, da najboljši novomeški metalec vseh časov Igro Primc dobiva naslednika. Na posamičnem državnem prvenstvu za osnovne šole atletiki se je namreč od dolenjskih osnovnošolcev najbolje izkazal metalec krogle Jaka Žulič z Osnovne šole Grm, ki je zmagal v metu krogle z novim rekordom prvenstev 17,24m. Za državnim pionirskim rekordom je zaostal za dobra pol metra in, kot kaže, bo Novo mesto po dolgih letih spet dobilo odličnega metalca. Jaka tudi že dosega solidne daljave v metu diska, tako da pri njem v prihodnosti lahko računamo na odlične izide tako v suvanju krogle kot v metu diska.«*

V juniju so potekala državna prvenstva, najprej v mladinskih selekcijah, kjer so prevsem atleti Krke osvojili skupaj preko 15 medalj, nato za mlajše člane, od koder so se vrnil s petnajstimi odličji, devetimi naslovi prvaka, od tega samo Kokalovič s tremi. Nato pa še državno prvenstvo, ki je med drugim odločalo o nastopu na olimpijskih igrah, za katerega sta se (oba s potrjeno B normo) potegovala skakalca ob palici Andrej Poljanec in Jure Rován, ki ga je nazadnje dobil Rován. Prvaka sta od dolenjskih atletov postala Primc in Kokalovič.

17. avgusta se je za slovensko atletiko zgodil veličasten dogodek. Brežičan Primož Kozmus je postal olimpijski prvak v metu kladiva.

Atletska sezona se konča s finalom mednarodne lige AZS, kjer sta v senci slave domačina Primoža Kozmusa zmagala Gregor Kokalovič (Krka) na 100m in Uroš Jovanovič (Baza 20) na 400m z ovirami.

3.19 DOGAJANJE LETA 2009

Zimski del atletskih tekmovanj se je začel z mitingi na Dunaju, nadaljeval pa se je s prvenstvenimi tekmovanji v Sloveniji. Na mladinskem državnem prvenstvu sta bila na 60m najhitrejša atleta Uroš Jovanovič iz Baze 20 in Blaž Brulc iz Krke, tretje mesto pa je v troskoku osvojila Kaja Glavač. Med člani sta državna naslova osvojila Andrej Poljanec in Mateja Drobnič v skoku ob palici, medalje pa so si prislužili še naslednji atleti: Jože Vrtačič (60m), Tanja Prudič in Martin Gradišek (troskok) ter Gregor Kokalovič (60m z ovirami).

Ekipno državno prvenstvo na prostem so atleti Krke končali z drugim mestom, z nekaj manj smole, kot je odsotnost enega ključnih tekmovalcev ter poškodba drugega, pa bi bili kot klub lahko celo najboljši. V tem trenutku so bili ključni predstavniki novomeščanov Vrtačič, Kokalovič, Hribar in Gradišek. Kokalovič je na finalu APS prvič prehitel tisti čas zelo hitrega Matica Osovnikarja. Na mladinskem DP je na 100m zmagal Topličan Uroš Jovanovič, Kaja Glavač, prav tako Topličanka, je bila v troskoku druga.

V začetku julija je potekala univerzijada, tekmovanje, ki ga organizira mednarodna univerzitetna športna zveza in je največje študentsko tekmovanje na svetu, ki se za razliko od olimpijskih iger dogaja vsaki dve leti. Tega leta je univerzijada potekala v Beogradu, udeležili pa so se je 4 dolenjski atleti. Najbolj je bil z nastopom lahko zadovoljen Gregor Kokalovič, ki je v teku na 100m izboljšal svoj osebni rekord in z rezultatom 10,53s osvojil 13.mesto. V teku na 200m se je uvrstil v polfinale in na končno 15.mesto. Boljšo uvrstitev je dosegel Andrej Poljanec v skoku s palico, bil je peti s preskočenimi 540cm. Preostala udeleženca sta bila Mateja Drobnič (skok s palico), in Tadej Hribar (met diska). Mednarodnega tekmovanja se je v tej zanimivi sezoni udeležil tudi Jaka Žulič, in sicer evropskega olimpijskega festivala mladih. V metu kladiva je zasedel 12.mesto.

Na mednarodnem mitingu Krka 2009 je blestel Gregor Kokalovič, ki je v obeh sprinterskih disciplinah podrl svoja osebna rekorda in premagal ta čas zelo hitre atlete Žumra, Jagarinca in Fridriha. Postal je tudi državni prvak na v teku na 200m, naslov pa je z državnega prvenstva prinesel tudi Igor Primc. Drugo mesto je na 400m osvojil Uroš Jovanovič.

3.20 DOGAJANJE LETA 2010

Z mednarodnim mitingom v Ljubljani se je začela zimska sezona. Nastopili so mladi Ahac Moretti, Uroš Jovanovič ter Blaž Brulc, medtem pa so se najboljši atleti Krke (Kokalovič, Drobničeva, Draganova in Gradišek) na novo sezono pripravljali v Linzu, saj Novo mesto nima ustreznih pogojev za zimski trening. Tam in v Ljubljani je AZS organizirala tudi državno prvenstvo, na katerem so dolenski atleti osvojili precej medalj. Zmagal je Uroš Jovanovič iz Baze 20 ter Klara Ljubi iz Krke, tretja sta bila Ahac Moretti in Matija Rezelj, prav tako iz Krke. Na ekipnem državnem prvenstvu za mladince in mladinke so atletinje Krke osvojile skupno tretje mesto, fantje pa so bili ekipno četrți. V članski konkurenci so Krkini atleti osvojili ekipno srebro, medtem ko so bila dekleta tretja. Prva mesta v svojih disciplinah so dosegli Andrej Poljanec, Matej Glivar, Tadej Hribar in Mitja Krevs, medalje pa so osvojili še Mateja Drobnič, Maja Mohorovič, Gregor Kokalovič, Klemen Bučar, Martin Gradišek in Davorin Cimermančič.

Zmagovit vikend je na državnem prvenstvu za starejše mladince doživel Uroš Jovanovič, atlet Baze 20, ki je postal državni prvak v vseh treh šprinterskih disciplinah in zgodbo ponovil še na prvenstvu za mlajše člane. Na absolutnem državnem prvenstvu so prvaki postali Mitja Krevs (1500m), Tadej Hribar (met diska), Martin Gradišek (troskok), Maja Mohorovič (1500m, 3000m) in Klara Ljubi (3000m z zaprekami).

Začetek julija sta na mednarodnih tekmovanjih svoja osebna rekorda popravila dva mlada novomeška metalca: Tadej Hribar v metu diska, ki je, kot kaže, uspešno nasledil od aktivnega športa poslavljajočega se Igorja Primca, ter Jaka Žulič v metu kladiva. O njem Dolenski list (julij, 2010) pravi: *»Novomeški metalci dobili naslednika- Po Špilarju, Cujniku, Okleščnu, Primcu, Hribarju, Stegnarju in Glivarju prihaja nadarjeni Jaka Žulič. Maja letos je na evropskih kvalifikacijah v Moskvi kot prvi Slovenec z rezultatom 54,74m (1,5kg disk) dosegel normo za olimpijske igre mladih, ki bodo avgusta v Singapurju.«* Jaka je na igrah osvojil peto mesto, z metom 57,97m.

Na mitingu Krka 2010 je svojo športno pot končal Igor Primc. Velik čustveni naboj tega tekmovanja in domači teren je izkoristil Gregor Kokalovič, ki je izpolnil normo za evropsko prvenstvo še v disciplini 100m; tako se mu je na tem tekmovanju obetal nastop na 100m, 200m in v štafeti 4x100m. Na prvenstvu sta poleg njega od dolenskih atletov nastopila še Uroš Jovanovič v štafeti 4x400m, ki je osvojila 14.mesto, in Primož Kobe, ki je v maratonu

zasedel 35.mesto. Kokalovič je teka na 100 in 200m končal v prvem krogu, štafeta 4x100m pa je bila diskvalificirana.

Sezono je odlično zaključil pionir Ahac Moretti, član Krke, ki je s preskočenimi 198cm v skoku v višino postavil nov klubski rekord in s tem rezultatom zmagal na Igrah treh dežel.

4 ATLETSKI KLUBI

V sledečem poglavju bomo predstavili štiri po rezultatih najbolj uspešne dolenjske klube (statistične podatke, organizacijo tekmovanj, trenerje, atlete, delo z najmlajšimi in objekte za trening).

4.1 ATLETSKI KLUB KRKA

4.1.1. PODATKI O KLUBU

Novomeški atletski klub Krka je najbolj množičen dolenjski klub. Trenutni predsednik kluba je Mario Mohorovič. Klub ima svoj upravni odbor, v katerem je 17 ljudi in ga sestavljajo predsednik, predstavnik staršev, atletov, trenerjev, sodnikov, glavnega sponzorja ter nekaj članov. Ima tudi nadzorni odbor in disciplinsko komisijo.

4.1.2. ORGANIZACIJA TEKMOVANJ

AK Krka je organizator mednarodnega mitinga Krka, na katerega vsako leto privabijo mnoge odlične slovenske in tuje atlete. Spodbuda za prvi miting leta 1990, ki je obudil nekdanja tekmovanja za prvenstvo Dolenjske, je bila obnovljena atletska steza z umetno maso. V začetnih letih mitinga je bila udeležba atletov in obiskovalcev zelo dobra. Udeleževali so se ga vrhunski atleti, udeleženci svetovnih prvenstev in olimpijskih iger. Z leti pa je to navdušenje splahnelo, razmere na stadionu se slabšajo in organizator ob velikem finančnem primankljaju težka privabi na miting tako zveneča imena, kot v preteklosti. Miting Krka so leta 2006 uvrstili med mitinge mednarodne atletske lige za Veliko nagrado AZS, kar je pomenilo predvsem boljšo udeležbo domačih atletov na tem mitingu.

Klub organizira tudi prvenstvena tekmovanja v kategorijah od pionirjev do veteranov, tako na šolski kot klubski ravni. Junija 2009 so npr. organizirali Odprto veteransko prvenstvo Slovenije v metalnem peteroboju in teku na 10km na stezi, aprila 2009 pa Odprto prvenstvo Slovenije v dolgih tekih.

4.1.3. TRENERJI

V klubu deluje 7 trenerjev:

- Robert Dragan- profesor športne vzgoje, trener atletike
- Andrej Jeriček- trener specialist, predsednik ZATS, član UO AZS in UO AK Krka, član strokovnega sveta AZS
- Nataša Ledenac- vaditeljica atletike, bela licenca atletskega trenerja
- Slavko Malnar- višji trener za atletiko
- Mario Mohorović- profesor športne vzgoje-usmeritev atletika
- Igor Nikolić- pomočnik trenerja, bela licenca atletskega trenerja
- Aleš Lindič- vaditelj atletike, bela licenca atletskega trenerja

4.1.4. ATLETI

V klub je včlanjenih 43 atletov. Od tega so 3 skakalci v višino in s palico, 5 skakalcev v daljino in troskokašev, 10 metalcev, 12 sprinterjev, 8 srednje in dolgoprogašev, 3 mnogobojci in en maratonec.

4.1.5. DELO Z NAJMLAJŠIMI

Za otroke klub organizira vadbo, ki jo imenuje Atletska abeceda. Namenjena je otrokom od 5-10 let. Vodijo jo trije izkušeni atletske trenerji (Andrej Jeriček, Mirjam Bauer in Valentina Žefran). Po zahtevnosti so dejavnosti primerne otrokovi starosti, njihovim sposobnostim in interesu, upoštevajo se didaktična načela, didaktične stopnje vadbenega procesa, primerne organizacijske oblike, metode ter vsebine. Zaradi zgoraj navedenih zahtev in metod so otroci razdeljeni v dve vadbeni skupini, ki se med seboj razlikujeta po starosti in stopnji zahtevnosti (5-7 let in 7-9 let). Spomladi in jeseni vadijo na stadionu, pozimi in ob slabem vremenu pa v športni dvorani.

4.1.6. OBJEKT

Novomeški stadion se imenuje stadion Portoval, saj je del parka Portoval, gozdnega predela Novega mesta. Nahaja se na drugem bregu reke Krke, gledano z mestnega jedra. Zgradili so ga konec 50. let prejšnjega stoletja na obrobju gozda. Celotno območje z gozdnim kompleksom je hitro postalo središče novomeškega športnega dogajanja, saj je vloga gozda v neposredni bližini športnikom in rekreativcem nudila idealen prostor za trening in rekreacijo.

Stadion so komaj leta 1990 prekrili s tartansko podlago in ga tako naredili primerne za trening (Malnar, osebna komunikacija, 2011). Tistega leta so priredili tudi miting, na katerem je med drugimi nastopila tudi takratna svetovna rekorderka v metu kopja Petra Felke, na kar so novomeški atletski delavci še danes ponosni.

Na stadionu Portoval vadijo atleti obeh novomeških klubov, večino treninga tu opravi tudi AS Novoles. Tu trenirajo tudi nogometaši novomeškega nogometnega kluba, poleti pa tu opravijo kondicijsko pripravo tudi ostali športniki (košarkarji, športniki borilnih veščin, ipd.). Rekreativni tekači tu združijo vadbo na stezi s tekom v naravi, ki ga nudi okoliški gozd.

Slika 3: Stadion Portoval.

(Vir: <http://www.dolenjskilist.si/media/objave/slike/v/novice/2011/02/27/portoval.jpg>)

Opomba 1: podatki o klubu, atletih in trenerjih so pridobljeni na spletu. Podatke o objektu in tekmovanjih smo pridobili v pogovoru s Slavkom Malnarjem.

4.2 ATLETSKI KLUB ŠENTJERNEJ

4.2.1. O KLUBU

AK Šentjernej je bil ustanovljen leta 1993 na ustanovnem občnem zboru. Do takrat so šentjernejski atleti v kriteriju slovenskih mest in na republiških tekmovanjih tekmovali za AK Novo mesto. L.1996, šele dobri dve leti po ustanovitvi kluba, so njegovi atleti na državnih prvenstvih osvojili 16 medalj, imeli v lasti tri državne rekorde, Kristijan Kralj pa je bil proglašen za najboljšega atleta v Sloveniji v kategoriji pionirjev.

Klub je bil ustanovljen z namenom pomagati tistim mladim atletom, ki so bili v osnovnošolski dobi uspešni v atletiki, potem pa so ostali doma oziroma niso nadaljevali šolanja v Novem mestu. Začetki atletike v Šentjerneju segajo v konec 70.let prejšnjega stoletja, atleti pa so se ukvarjali s skoraj z vsemi atletske disciplinami; Anton, Jože in Polde Bučar (800m, 1500m, skok s palico); Lučka Pavlin- met krogle, Marjeta Vide- 400 in 800m; Jože Vrtačič- 200 in 400m; dekleta iz šolskih ekip, ki so trenirale pod vodstvom trenerja in predsednika kluba Janeza Kuhlja.

4.2.2. ORGANIZACIJA TEKMOVANJ

Atletski klub Šentjernej je prireditelj vsakoletnega mitinga Jernejevo. Miting poteka v septembru, množično pa se ga udeležijo predvsem atleti mlajših kategorij in domači atleti. AK Šentjernej pa je tudi organizator cestnega teka na Gorjance ter občinskega prvenstva za osnovne šole.

4.2.3. TRENERJI

V klubu delujejo naslednji trenerji:

-Slavko Antončič: trener mladincev in članov- perspektivnih šprinterjev in skakalcev.

-Janez Kuhelj, Elvis Antončič in Maja Nose Antončič: trenerji mlajših, ki v okviru šole trenirajo v atletske klubu Šentjernej

4.2.4. ATLETI

Najuspešnejša šentjernejska atletinja je glede na svoje dosežke Maja Nose (članica slovenske ženske štafete 4x100m, ki ima državni rekord).

Poleg Maje pa so bili člani državne reprezentance v različnih kategorijah– od pionirske, mladinske in članske konkurence še: Kristijan Kralj, Marko Gorenc, Matej Kralj, Alenka Žnidaršič, Katarina Kovačič, Marjeta Šuštaršič, Darja Tratar, Daša Bartol, Janja Bučar, Jože Bučar, Polona Šinkovec, Natalija Miklavčič, Janja Turk, Matic Miklavčič in Kristina Primc.

4.2.5. OBJEKT

Stadion v Šentjerneju je bil zgrajen l. 1974; to je bila 300m steza iz leša, do takrat so atleti trenirali na poteh in v gozdovih domačega kraja, na hipodromu, specialne treninge pa so opravljali v Novem mestu. Tu so v času, ko so prenavljali novomeški stadion, priredili odprto prvenstvo Dolenjske. Prelomno leto za delovanje kluba je leto 2001, ko v Šentjerneju otvorijo težko pričakovano obnovljeno atletsko stezo. S tem so šentjernejskim atletom dane dobre prostorske možnosti za kvaliteten športni razvoj, kakršnih do takrat nimajo. Hkrati pa tudi upanje, da nov objekt pritegne k ukvarjanju z atletiko še več mladih.

4.3 TEKAŠKI KLUB PORTOVALD

4.3.1 O KLUBU

Tekaški klub Portovald je majhen atletski klub, ustanovljen 17.09.1992. Klub ustanovijo novomeški atleti, kot alternativo takratnemu AK Novo mesto, ki ni v celoti izpolnjeval pričakovanj in želja takratnih tekmovalcev. Klub zaživi v letih 1997 in 1998, ko zanj začnejo nastopati Aleš Tomič, Borut Retelj, Tanja Klemenčič, Marko Gorenc, Franci Menič, Irena Auersperger, Ivan Škedelj, Primož Abram, Damjan Cizelj, Marko Bevc in Matjaž Bukovec. TK Portovald se 13.05. 1998 po podpisu pogodbe z generalnim sponzorjem CP Novo mesto preimenuje v Tekaški klub Portovald Cestno podjetje Novo mesto. TK Portovald Cestno podjetje Novo mesto se pretežno ukvarja s teki na srednje in dolge proge, njegov splošni namen je razvoj in popularizacija tekaških dejavnosti na Dolenjskem ter trening za vrhunske rezultate. Tekachi kluba Portovald trenirajo na novomeškem stadionu (<http://www.atletski-klub-portovald.si>).

4.3.2 NAJVEČJI USPEHI KLUBA

Za največje uspehe v celotnem času svojega obstoja štejejo naslednje dosežke:

- uvrstitev dveh tekmovalcev na EP v krosu, 1998
- 1.mesto na Evropskem prvenstvu v štafetnih tekih, Pariz 2002
- 2.mesto na Svetovnem prvenstvu v gorskem maratonu – Toni Vencelj, Francija 2005
- 5.mesto na Svetovnem prvenstvu v gorskem maratonu - Mateja Šuštaršič, Francija 2005,
- 6.mesto na Svetovnem prvenstvu v gorskem maratonu – Toni Vencelj, ZDA 2006
- 11.mesto na Evropskem prvenstvu do 23 let – Aleš Tomič, Goteborg 1999,
- 15mesto na Svetovnem prvenstvu v gorskem maratonu – Mateja Šuštaršič, Avstrija 2009
- 21.mesto na Evropskem prvenstvu – Aleš Tomič, Munchen 2002
- večkratni državni prvaki v štafetnih tekih
- nastopi 9 njihovih atletov v državni reprezentanci (Aleš Tomič, aktualni lastnik rekorda v teku na 1500m na prostem in v dvorani, Marko Gorenc, Tanja Klemenčič, Matjaž Berus, Peter Kužnik, Boštjan Kozan, Toni Vencelj, Mateja Šuštaršič, Jože Kastelic).

Slika 4: Borut Veber, Marko Gorenc, Boštjan Buč in Aleš Tomič na evropskem prvenstvu v štafetnih tekih v Parizu, 1.7.2000. (Vir: <http://www.atletski-klub-portovald.si/pariz2000.htm>)

4.3.3 DELO Z MLADIMI

Klub Portovald je prisoten tudi v občolskih dejavnostih. Dvakrat tedensko organizira atletski krožek za učence od 5. do 9.razreda na eni izmed novomeških osnovnih šol.

4.3.4 NOVOMEŠKI TEK

Novomeški tek je prireditev, ki ima svoje začetke že v 80.letih. Nekaj let je nato niso organizirali, leta 1998 pa jo oživi Tekaški klub Portovald. Prvi »moderni« tek poteka na območju Cestnega podjetja v Novem mestu, udeleži se ga 80 tekmovalcev iz treh držav. Zmagovalca v članski konkurenci sta Novomeščan Robert Dragan in Velenjčanka Slavica Poznič, tekmovanje je bilo tudi za mladince in pionirje.

Drugi novomeški tek poteka v središču Novega mesta z začetkom in ciljem na Glavnem trgu. Prispevek v Dolenjskem Listu, april 1998, priča o naklonjenosti in vzpodbudi medijev:

»Novomeščan Aleš Tomič in Sevnica Klavdija Tomažin zmagovalca drugega Novomeškega teka - Največ uspeha domačim tekačem in Sevnicanom – Tek bi veljalo bolj podpreti. Drugega Novomeškega teka, ki ga je Tekaški klub Portovald v nedeljo popoldne pripravil na novomeškem Glavnem trgu, se je udeležilo 99 tekačev iz Slovenije in Hrvaške, največ uspeha pa so imeli tekmovalci domačih društev iz Novega mesta in Sevnici. Prireditelj, ki bi jo veljalo v bodoče bolj podpreti, je lepo uspela, žal pa jo je videlo premalo gledalcev.«

Tretjega teka se udeleži že več kot 200 tekmovalcev, zanimiv pa je zato, ker so med njimi prvič tudi tekmovalci za Delavske športne igre. Dolenjski List, april 2000, o prireditvi piše:

»Novomeški tekaški klub je v nedeljo popoldne na Glavnem trgu v Novem mestu pripravil pravi tekaški praznik. Na tretjem novomeškem teku je nastopilo 200 tekačev, kar je prizadevne organizatorje z Borutom Retljem na čelu nekoliko presenetilo, žal pa so zatajili pri najbolj občutljivem delu organizacije, pravočasni pripravi rezultatov. Spodrseljaj jim ne bi smel vzeti poguma, da ne bi naslednje leto spet pripravili prireditve, ki jo Novo mesto potrebuje.«

Četrto leto zopet uvedejo novost, to so štafetni teki za osnovne šole. Tek se udeležita tudi olimpijca Roman Kežar in Helena Javornik, ki po pričakovanjih zmagata v članski konkurenci. Novomeški tek vsako leto privabi več udeležencev in gledalcev.

Zadnji, 12.tek organizirajo leta 2009, kjer organizirajo teke v konkurencah glede na letnik rojstva tekmovalca, in ne v absolutni članski in mladinski konkurenci.

4.4 ATLETSKA SEKCIJA DOLENJSKE TOPLICE

4.4.1 O KLUBU

Atletska sekcija Dolenjske Toplice je ena izmed sekcij Športnega društva Dolenjske Toplice. Sekcija ima predsednika (Milan Šimunič) in upravni odbor, ki šteje 7 članov.

4.4.2 OBJEKT

Atleti vadijo, glede na potrebe in letni čas, na več lokacijah: pozimi vadijo v dvorani OŠ Dolenjske Toplice, kjer vadijo tehniko in moč; šola pa ima tudi 200m stadion s podlago iz leša ter 30-metrsko skakališče, prekrito s tartanom. Del vadbe opravijo na stadionu Portoval, ki jim poleg atletske steze nudi tudi vadbo z utežmi

4.4.3 SKAKALNI MITING

AS Novoles vsako leto organizira skakalni miting. To je prireditev, ki poteka na stadionu pri osnovni šoli v Dolenjskih Toplicah. Čeprav se klub ne ponaša s prav dobrimi pogoji za trening in samo tekmovanje, se trenerja Milan Šimunič in Majda Križe vedno znova izkažeta. Tako so miting obiskali (kot tekmovalci ali kot gledalci) že skoraj vsi vrhunski slovenski atleti. V začetku so miting prirejali v septembru, zadnja leta ga prirejajo v juniju.

4.4.4 ATLETI

Klub je v svoji 15-letnem delovanju vzgojil nekaj zelo kakovostnih atletov, ki so se udeležili tekmovanj svetovnega ranga (Majda Križe, osebna komunikacija, september 2011):

Boštjan Šimunič- troskok in skok v daljino.

Mersiha Kazić- troskok. Udeleženka svetovnega prvenstva za mlajše in starejše mladince ter evropskih olimpijskih dnevov mladih.

Manja Praznik- tekmovalka v troskoku in skoku v daljino. 11.mesto na svetovnem mladinskem prvenstvu.

Matjaž Bukovec- 300m ovire. 8.mesto na svetovnem mladinskem prvenstvu.

Uroš Jovanovič- tek na 400m. Udeleženec evropskega prvenstva za mladince 2009 in članskega evropskega pokala leta 2009 in 2010 ter svetovnega mladinskega prvenstva 2010

4.4.5 TRENERJI

Trenerja za vse kategorije (od U12 do članske) sta Majda Križe in Milan Šimunič. Sta profesorja športne vzgoje in imata rdečo trenersko licenco.

5 PREDSTAVITEV NAJUSPEŠNEJŠIH DOLENJSKIH ATLETOV ZADNJIH 20 LET

5.1 IGOR PRIMC

Igor Primc se je rodil l. 1966 v Novem mestu. Njegovi trenerji so bili Slavko Malnar, Marijan Špilar, Leopold Toplak in Karel Gačnik.

Primčevi mednarodni dosežki v metu diska so se začeli leta 1993, ko je zastopal Slovenijo na Pokalu Bruno Zauli, takrat je njegova daljava znašala 52,46m. Z leti se je njegov rezultat konstantno izboljševal, svoj vrhunec pa je Igor dosegel l. 1999, ko je disk vrgel 64,79m, kar je še vedno slovenski rekord. Za najboljšo uvrstitev šteje njegova zmaga na Sredozemskih igrah l.1997 .

Igor Primc že vso svojo atletske kariero velja za izjemno poštenega in predanega športnika. Dolgo časa je bil kapetan slovenske atletske reprezentance. Za reprezentančne nastope je, sodeč po intervjujih v lokalnem časniku, dostikrat žrtvoval poškodbo ali priprave na tekmovanje, ki je bilo zanj osebno sicer pomembnejšega značaja. Za svoje največje kvalitete našteje odločnost, moč, vztrajnost in optimizem.

V 33-letni karieri je bil Igor Primc ves čas član Atletskega kluba Krka. Njegov prvi trener je bil Marjan Špilar, pod njegovim vodstvom je Primc treniral od leta 1981 do 1984. Med drugim je takrat postal slovenski pionirski prvak v metu krogla, diska in kladiva, bil je tudi pionirski rekorder Slovenije v naštetih disciplinah, 3x mlajši mladinski prvak Jugoslavije v metu diska, 3x je osvojil ta naziv tudi v kategoriji starejših mladincev. Na mladinskem EP leta 1983 je osvojil 9.mesto, ter bil istega leta tudi prvič članski državni prvak v metu diska.

Leta 1985 je bil njegov trener Leopold Toplak, Primc pa je med drugim takrat zmagal na članskem prvenstvu Slovenije ter osvojil 1.mesto na starejše mladinskem prvenstvu Slovenije in Jugoslavije. K temu je dodal še 12.mesto na mladinskem EP.

Primca sta trenirala tudi Slavko Malnar (trener med leti 1978–1980, 1986–1992 ter od 2001–2010) in Karel Gačnik (1993–2000). Pod vodstvom slednjega je Primc med drugim osvojil 6 naslovov državnega prvaka in 6x postavil državni rekord, se l.1995 uvrstil na SP v Goteborgu, osvojil 24.mesto na Olimpijskih igrah v Atlanti leta 1996, zmagal na Mediteranskih igrah v

Bariju leta 1997 ter dosegel številne odmevne uvrstitve na Evropskem pokalu in drugih mednarodnih tekmah. Pod vodstvom Slavka Malnarja, pa je med drugim 15x slavil naslov članskega državnega prvaka, bil finalist SP v Edmontonu, bil svetovni vojaški prvak l.2002, 15. na EP v Munchnu l.2002, drugi na Mediteranskih igrah v Almeriji leta 2005 in zmagovalec na EP za veterane l.2008.

Igor Primc je svojo zares dolgo trajajočo atletsko kariero s športno-zabavnim dogodkom zaključil na domačem mitingu Krka 2010, kamor je s svojo srčnostjo in dobro voljo privabil vse odlične slovenske atlete.

Slika 5 : Igor Primc na svojem zadnjem tekmovanju.

(Vir:

http://www.dolenjskilist.si/2010/07/12/30885/sport/atletika/Zadnji_met_Igorja_Primca_na_domačem_mitingu/)

5.2 MAJA NOSE

Maja Nose je rojena 12.maja 1982. Vso svojo atletsko pot je bila zvesta domačemu klubu AK Šentjernej in trenerju Slavku Antončiču. Velja za enega večjih mladih talentov slovenske atletike.

Še vedno je lastnica državnih rekordov v disciplini 200m v starejše mladinski in mlajše članski konkurenci (http://www.atletska-zveza.si/files/rekordi/R_ZU2011.pdf). Bila je stalna članica slovenske štafete 4 x 100 m, s katero je sodelovala pri postavitvi dveh državnih rekordov. Normo za olimpijske igre v Sydneyu je zgrešila za 0,1s. Leta 2000 je bila proglašena za najboljšo atletinjo v mladinski kategoriji. Od tu naprej se je njen rezultatski razvoj le stopnjeval, saj je konstantno izboljševala svoj rezultat na 100 in 200m. Na mladinskem evropskem prvenstvu l.2001 je v teku 200m osvojila bronasto kolajno, dve leti kasneje pa na evropskem prvenstvu do 23 let 2.mesto. Po drugi strani je imela Maja veliko smolo s poškodbami, ki so jo na koncu verjetno prisile k prenehanju atletske kariere, s katero se je nehala ukvarjati l.2008.

Slika 6: Maja Nose na šentjernejem stadionu.

(Vir:http://www.sentjernej.si/images/portreti/maja_nose_05_480.jpg)

5.3 BOŠTJAN ŠIMUNIČ

Rojen 28.12.1974, član AS Dolenjske Toplice.

Njegova disciplina je bila troskok, v kateri je največje uspehe dosegel v med leti 2000 in 2004. Njegovi največji tekmovalni dosežki so 4.mesto na Sredozemskih igrah, 7.mesto na Univerzijadi ter uvrstitev na Olimpijske igre v Atenah l.2004. Boštjanov osebni rezultat v troskoku znaša 16,82m, kar je tudi aktualni članski državni rekord.

Slika 7: Boštjan Šimunič pri doskoku v troskoku. (Vir: <http://www.delo.si/clanek/104>)

5.4 JOŽE VRTAČIČ

Rojen 1.2.1980.

Njegov prvi trener je bil šentjernejski atletski strokovnjak Slavko Antončič. Po prestopu v AK Krka je njegov trener postal Andrej Jeriček, zadnja leta atletske kariere pa bivši atlet Matija Šestak. Jože trenira in tekmuje v vseh štirih šprinterskih disciplinah.

Prvi večji uspeh Vrtačiča je osvojitve dveh medalj na olimpijskih igrah mladih leta 1997, kjer je osvojil tretje mesto v skoku v daljino in drugo mesto v štafetnem teku 4x100m. Leta 1999 je nastopil na Evropskem mladinskem prvenstvu v Rigi v teku na 200m ter osvojil peto mesto. Istega leta pa, še kot mladinec, nastopil tudi na svetovnem članskem prvenstvu v štafeti 4x400m, ki je osvojila 13.mesto.

Za svoj največji uspeh šteje nastop na olimpijskih igrah leta 2000 v Sydneyu, kjer je nastopil v štafetnem teku 4x400m. V lasti ima tri državne rekorde: v teku 300m za mlajše člane ter teka 200 in 300m za starejše mladince.

(http://www.atletskazveza.si/files/rekordi/R_ZU2011.pdf).

Slika 8: Jože Vrtačič. (Vir: http://www.dnevnik.si/uploads/articles/2007/02/01/226405_2.jpg)

6. REKREATIVNA ATLETIKA NA DOLENJSKEM

V današnjem času, ko je življenje hitro, stresno in se dostikrat ne odvija ravno tako, kot si želimo, potrebujemo sprostitev, nekaj, kar nam da nove moči in zagon. Športna dejavnost je tista, ki najbolj regenerira od dela utrujeno človekovo telo, povrne optimizem, sprošča hormone veselja in izboljšuje zdravje. Izbira športa je odvisna od posameznika, vsekakor pa bo lažja, če ga obkroža veliko naravno danih možnosti za športno dejavnost.

Dolenjska je pokrajina, ki nudi ugodne naravne pogoje za življenje. Je zelo gozdnata, zelena in raznolika. Ima nekaj termalnih virov, na osnovi katerih so zrasle terme (Dolenjske in Šmarješke toplice) in z njimi močna turistična dejavnost. Na Dolenjskem je veliko manjših in večjih vzpetin, ki nudijo odlične pogoje za hojo, tek, kolesarjenje, tako rekreativno kot profesionalno, ali pa zgolj raziskovanje.

Jugovzhodni del pokrajine zavzemajo Gorjanci.

Gorjanci (<http://www.novomesto.si/si/turizem/znamenitosti/narava/gorjanci>) so najbolj znano in obiskano dolenjsko pogorje, ki se nad Krško kotlino dviguje do Trdinovega vrha, visokega 1178m. Slovenski Gorjanci so samo del ekološko celovitega prostora, raztezajo pa se še daleč na Hrvaško. Hribovje ima velik rekreacijski pomen. Tu so namreč številne markirane planinske poti ter gozdne ceste, ki nekomu predstavljajo izziv, drugemu pa omogočajo vsakodnevno rekreativno dejavnost v naravi.

Na Gorjancih je že dolgoletna tradicija organiziranja tekov. V preteklosti se je tekaška prireditev, ki je potekala po gozdni poti od Vahte do Gospodične, imenovala Gorjanski tek. Sedaj pa že veliko let zapored, po spremenjeni progi, v organizaciji AK Šentjernej poteka tek na Gorjance, ki se ga udeležujejo tekači iz cele Slovenije. Da je na Dolenjskem rekreativna tekaška dejavnost zelo razvita, priča dejstvo, da je bilo v letu 2010 organiziranih kar 15 tekaških prireditev, ki so štele za Dolenjski pokal: tek na Gorjance po gozdovih Gorjancev; jurjev tek v Črnomlju; splavarjev tek v Radečah; tek po kraški učni poti v Semiču; tek po Lončariji v Dolnji vasi pri Ribnici; tek po lovskih stečinah v Trebelnem; tek na Bazo 20 v Podturnu pri Dolenjskih Toplicah; marš na Gače v Črmošnjicah pri Podturnu; tek Veronike Deseniške v Bregu pri Kočevju; Krevsov tek v Polževem; Kostanjeviški tek v Kostanjevici na Krki; Park tek v Novem mestu; tek po Lavričevi poti v Gradišču; obkolpski mednarodni turistični rekreacijski tek v Dolu; grajski tek na Otočcu ter tek po vinski cesti v Bušči vasi (Dolenjski list, 2010).

7 SKLEP

Atletika ima na Dolenjskem bogato tradicijo. Začetki organiziranega športnega udejstvovanja segajo v trideseta leta prejšnjega stoletja, ko je bil ustanovljen sportski klub Elan s primarno panogo atletiko. Atletika se je vzpenjala do druge svetovne vojne, ki je to dogajanje prekinila in ohromila njen razvoj za nekaj let. Nato pa spet lahko govorimo tako o vzponih kot padcih do začetka devetdesetih let, ko so v Novem mestu postavili stadion in so bili atletom končno dani pravi pogoji za trening.

V letih 1991 do 1995 so uspehe na tekmovanjih državnega in mednarodnega značaja dosegali atleti: Tomaž Božič v sprintu, Igor Primc v metu diska, Gordana Djurić in Boštjan Šimunič v troskoku, Matjaž Zupančič in Katka Jankovič v teku 100m ovire, Nataša Podkrižnik v skoku v daljino, Tanja Klemenčič na 400m in Aleš Tomič na 1500m.

V naslednjih petih letih se je generacija nekoliko zamenjala. Na olimpijskih igrah leta 1996 v Atlanti je nastopil Igor Primc, Aleš Tomič je teklen na svetovnem mladinskem prvenstvu. Božič in Primc sta se udeležila svetovnega prvenstva za člane, trije atleti so nastopili na olimpijskih dnevih mladih (Jernej Kastelic, Jože Vrtačič in Andrej Murn), Manja Praznik, Sašo Rebernik in Matjaž Bukovec so bili del reprezentance na svetovnem mladinskem prvenstvu l. 1999, Boštjan Šimunič in Jože Vrtačič sta tekmovala na univerzijadi. Tekači Marko Gorenc, Boštjan Buč, Aleš Tomič in Borut Veber postali evropski prvaki v štafetnem teku 4x1500, Jože Vrtačič pa je v štafeti 4x400m nastopil v Sidneyu.

V zadnjem desetletju so dolenjsko atletiko v slovenski reprezentanci zastopali Igor Primc, Maja Nose, Boštjan Šimunič, Jože Vrtačič, Matija Kraševac, Aleš Tomič, Matej Kralj, Nina Šimunič, Matjaž Berus, Katka Jankovič, Tanja Klemenčič, Janja Bučar, ter kasneje Mersiha Kazić, Matej Glivar, Gašper Stegnar, Tadej Hribar, Gregor Kokalovič, Jaka Žulič, Andrej Poljanec, Mateja Drobnič in Uroš Jovanovič.

Glede na povedano lahko rečemo, da je atletika na Dolenjskem uspešna panoga. Športniki nimajo normalnih pogojev za zimski trening, saj na Dolenjskem še vedno ni pokrite atletske dvorane, mestna občina pa po mnenju atletske strokovnjakov še vedno kaže premalo razumevanja in zanimanja za ta šport. Razveseljivo pa je dejstvo, da veliko atletske strokovnjakov in zanesenjakov deluje na osnovnih šolah. To pomeni, da so nadarjeni učenci že dovolj zgodaj opaženi in usmerjeni v šport.

8. VIRI

Časnik:

Dolenjski list, od 1991 do 2000 v tiskani obliki,

od 2001 do 2010 v elektronski obliki: <http://www.dolenjskilist.si>

Bilteni:

Atletski klub Šentjernej. *Bilten* (2001-2010).

Športno društvo Dolenjske Toplice (2001). *Bilten*.

Športno društvo Dolenjske Toplice (2007). *Bilten- 40 let atletike v Dolenjskih Toplicah*.

Statistični podatki:

http://www.atletska-zveza.si/files/rekordi/R_ZU2011.pdf

Literatura:

Čoh, M., Uranjek, I. (1997). *Starogrška atletika*. Ljubljana: Fakulteta za šport. Inštitut za šport.

Dular, B., Novak, J., Peternelj, Z. in Račič, M. (2006). *85 let slovenske atletike*. Ljubljana: Atletska zveza Slovenije.

Granda, S (2007). *Novo mesto*. Novo mesto: Goga

Križman, R. (1988). *Novomeška atletika od začetka pa do konca leta 1986*. Diplomsko delo. Ljubljana: Univerza v Ljubljani. Fakulteta za šport.

Pahor, A. (2010). *Zgodovinski pregled vzdržljivostnega teka in njegovih najvidnejših predstavnikov*. Diplomsko delo, Ljubljana: Univerza v Ljubljani, Fakulteta za šport.

Pavlin, T. (2006). *"Zanimanje za sport je prodrlo med Slovenci že v široke sloje" : (Telesnokulturno in športno organiziranje na Slovenskem pred prvo svetovno vojno in po njej)*. Ljubljana, Fakulteta za šport. Inštitut za šport.

Pavlin, T. (2005). Atletika - od telovadbe do športa, od psevdoatletike do lahke atletike. *Atletika 43/44*, str. 22-25.

Stepišnik, D. (1968). *Oris zgodovine telesne kulture na Slovenskem*. Ljubljana : Državna založba Slovenije.

<http://atletskiklub-nm.si>

<http://www.atletski-klub-portovald.si>

<http://www.novomesto.si/si/turizem/znamenitosti/narava/gorjanci>

<http://www.ad-kladivar.si/zgodovina.html>

<http://www.triumfator.si>